SALA DE LECTURĂ

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul LVIII Nr. 14 378 | Joi 10 noiembrie 1988 | Prima ediție | 6 PAGINI — 50 BANI

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

s-a întîlnit cu secretarul general al Comitetului Central al Partidului Progresist al Oamenilor Muncii — A.K.E.L. — din Cipru

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, s-a întîlnit, miercuri, cu Dimitris Christofias, secretar general al C.C. al Partidului Progresist al Oamenilor Muncii — A.K.E.L., din Cipru, care, la invitația C.C. al P.C.R., a efectuat o vizită în țara noastră.

Oaspetele a transmis tovarășului Nicolae Ceaușescu un salut călduros din partea președintelui Republicii Cipru, Ghiorghios Vassiliou, împreună cu cele mai alese sentimente de prietenie și recunoștință față de președintele României, față de poporul român, pentru sprijinul acordat poporului cipriot. Totodată, el a exprimat deosebita satisfacție de a vizita România, de a avea un schimb de vederi cu conducătorul partidului și statului nostru în probleme de interes comun.

Mulțumind, tovarășul Nicolae Ceaușescu a transmis președintelui Republicii Cipru un salut și cele mai bune urări de succes în întreaga sa activitate.

În timpul convorbirii au fost relevate bunele raporturi existente între Partidul Comunist Român și Partidul Progresist al Oamenilor Muncii — A.K.E.L., din Cipru, exprimîndu-se hotărîrea de a acționa în continuare pentru dezvoltarea acestor relații, în interesul ambelor țări și popoare, al cauzei păcii și colaborării în Europa și în lume.

În cadrul schimbului de vederi în probleme actuale ale vieții mondiale, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că în prezent, în condițiile în care situația internațională se menține deosebit de gravă și complexă, este necesară unirea eforturilor tuturor popoarelor, ale forțelor democratice și progresiste de pretutindeni pentru înfăptuirea dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, pentru reglementarea pe cale pașnică, prin tratative, a stărilor de încordare existente în diferite zone ale lumii, pentru soluționarea globală a problemelor subdezvoltării și instaurarea unei noi ordini economice internaționale. S-a relevat, totodată, importanța transformării Balcanilor într-o zonă a păcii, colaborării și bunei vecinătăți, fără arme nucleare și chimice.

În timpul întîlnirii s-a reafirmat necesitatea întăririi colaborării și solidarității dintre partidele comuniste și muncitorești, pe baza egalității, a respectării dreptului fiecărui partid de a-și stabili de sine stătător linia politică, în conformitate cu condițiile concrete din fiecare țară, fără nici un amestec din afară.

Referitor la situația din Cipru, tovarășul Nicolae Ceaușescu a reafirmat poziția partidului și statului nostru privind soluționarea problemei cipriote, subliniind importanța rezolvării acesteia de către cipriotii înșiși, pe cale politică, prin negocieri, în vederea asigurării integrității și independenței Republicii Cipru, păstrării statutului său de țară nealiniată.

La primire a luat parte Ion Stoian, membru supleant al Comitetului Politic Executiv, secretar al C.C. al P.C.R.

A luat parte, de asemenea, Agamemnon Stavru, membru al C.C. al Partidului Progresist al Oamenilor Muncii — A.K.E.L., din Cipru.

ÎN SPIRITUL SARCINILOR SUBLINIATE DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

PENTRU REALIZAREA EXEMPLARĂ A PLANULUI

Folosirea cu indici superiori a tuturor capacităților de producție

Problemele realizării planului pe acest an și pregătirea producției anului viitor s-au aflat în centrul analizei din ședința Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. desfășurată la sfîrșitul lunii trecute sub președinția tovarășului Nicolae Ceaușescu. Relevînd rezultatele obținute în perioada care a trecut din acest an, **secretarul general al partidului a cerut organelor și organizațiilor de partid, tuturor colectivelor de muncă și organismelor cu responsabilități în desfășurarea activității economiei să întreprindă măsuri ferme de natură să asigure încheierea cu rezultate cît mai bune a planului pe 1988 și declanșarea unui demers fructuos în penultimul an al actualului cincinal.**

Între măsurile menționate de secretarul general al partidului se înscrie la loc de frunte folosirea deplină, cu indici superiori, a tuturor mașinilor, utilajelor și instalațiilor. Este vorba de o cerință impusă de legități economice majore. Societatea noastră a făcut vreme de cîteva decenii mari eforturi de acumulare pentru creșterea echipării economiei cu mașini, utilaje și instalații dintre cele mai moderne, multe dintre ele achiziționate din import, pe bani grei. Un asemenea efort național justifică pe deplin cerința ca în fiecare unitate economică să se manifeste maximă grijă față de modul în care sînt folosite mașinile, utilajele și instalațiile, în care sînt exploatate capacitățile de producție, în ideea de a se asigura recuperarea integrală, grabnică a tuturor fondurilor investite de societate în cea mai activă componentă a mijloacelor de producție. Folosirea din plin a mijloacelor tehnice de muncă reprezintă, așadar, o cerință capitală a creșterii eficienței în fiecare întreprindere, pe ansamblul economiei naționale. Ea capătă un plus de acuitate în aceste zile, care aproape încheierea unui an de muncă, pentru absolut toate colectivele și cu deosebire acolo unde trebuie lichidate unele rămîneri în urmă în îndeplinirea planului, survenite la anumite sortimente importante pentru funcționarea mecanismului economiei naționale.

Evaluată într-un plan mai larg, problema trebuie să preocupe în cel mai înalt grad organele de conducere colectivă din unitățile economice, îndrumîndu-le în ultimele cincinale, cu deosebire în anii actualului cincinal, s-a înregistrat o creștere mai rapidă a înzestrării cu fonduri fixe decît a producției. Stoparea acestei evoluții este imperios necesară în această etapă în care forța înaintării economiei noastre trebuie să o asigure exclusiv factorii calitativi-intensivi, între care, alături de creșterea productivității muncii, reducerea consumurilor materiale, ridicarea nivelului tehnic și calitativ al produselor, pe locul central se situează și utilizarea mai bună, cu indici tot mai înalți a patrimoniului tehnic existent. Aceasta reprezintă calea sigură de degrevare a țării de un important efort de investiții, de asigurare a resurselor necesare pentru dezvoltarea cu prioritate a ramurilor și subramurilor de vîrf ale progresului tehnico-științific contemporan.

Desigur, în fiecare întreprindere, ramură și subramură utilizarea superioară a capacităților de producție ridică probleme specifice. Dincolo de specificitate, cîteva direcții de acțiune au însă valabilitate generală în întreaga economie.

Fără intenția de a clădi o ierarhizare a factorilor, în prim-plan se înscriu **buna organizare și disciplina exemplară a muncii.** Spunînd aceasta avem în vedere necesitatea asigurării unei desfășurări intense a producției, tocmai pentru a se asigura o utilizare uniformă a capacităților productive în toate cele trei decade ale lunii. Este cu totul nefirească situația întîlnită în foarte multe unități industriale, în care în prima decadă se realizează o mică parte din plan, zece, cel mult cincisprezece la sută, cu ceva mai mult în a doua decadă, pentru ca apoi în decada ultimă să se declanșeze un veritabil iureș pentru a finaliza, cel mai adesea, cu mult peste 50 la sută din planul întregii luni. În asemenea situații nicicum nu poate fi vorba de o folosire rațională a capacităților de producție. Un asemenea mod de folosire, prin soc, a mașinilor, utilajelor și instalațiilor, este determinat, cel mai adesea, de perpetuarea unor carențe în respectarea disciplinei contractuale, net potrivnice spiritului noilor reglementări legale. Este vorba de formalismul cu care sînt tratate termenele de livrare, care se suprapun de regulă cu ultima zi a lunii sau trimestrului. Normal este ca **eșalonarea termenelor de livrare să se facă pe durata întregii luni, în strînsă legătură nu numai cu posibilitățile, ci și cu necesitățile părților contractante, cu exigențele normativelor de stat aprobate.**

Fără îndoială, folosirea intensivă a mașinilor și utilajelor din dotare este conditionată și de **temeinica organizare internă a producției,** începînd cu asigurarea din timp a portofoliului de comenzi, lansarea în fabricație a produselor pe loturi optimizate, pentru a se evita vîrfurile de solicitare, ca și golurile de producție, perioade în care se înregistrează o diminuare simțitoare a eficienței economice.

Evident, un asemenea mod de utilizare a potențialului tehnic pune în discuție și problema **exploatării, întreținerii și reparării utilajelor.** Lesne se poate constata că, într-un regim de folosire neritmică a mașinilor, utilajelor și instalațiilor se ajunge la o stare de suprasolicitare. În toate aceste împrejurări devine un fapt curent abdicarea de la normele tehnice de exploatare și întreținere; în dorința de a cîștiga timp în bătălia cu planul, uneori se renunță la importante operații de întreținere curentă, ceea ce accentuează gradul de uzură a mașinilor, utilajelor și instalațiilor. Or, a forța o mașină să lucreze peste puterile ei sau în condiții improprii de exploatare, sub justificarea de a obține o producție cît mai mare, a nu organiza cum trebuie întreținerea și repararea mijloacelor tehnice, a tolera comoditatea și indisciplina în respectarea normelor tehnice înseamnă a condamna cu bună știință la degradare prematură fonduri fixe în care s-au investit muncă, timp și bani din avuția națională. Răspunderea pentru buna exploatare, întreținere și reparare a fondurilor fixe constituie un element de fond al afirmării conștiinței muncitorești-revoluționare, o problemă de etică profesională, de respect pentru munca unui întreg popor. Pretutindeni trebuie creată o puternică opinie de masă în direcția respectării cu strictețe a normelor tehnice de folosire a uneltelor, de la cele mai simple pînă la cele mai complexe.

Atingerea la termenele planificate sau chiar mai devreme a parametrilor

Ioan ERHAN

(Continuare în pag. a V-a)

BOTOȘANI: O nouă și modernă capacitate de producție

La Întreprinderea de articole tehnice din cauciuc Botoșani a intrat în funcțiune noua capacitate de sinteză a poliuretanului dur de tip cauciuc și de producție a garniturilor de poliuretan. Directorul tehnic al unității, tovarășul Nicolae Epure, ne informează că noua unitate va produce un important sortiment de garnituri utilizate la etanșarea subansamblelor care lucrează la presiuni mari. Aceste garnituri au o rezistență superioară la uzură și la uleiuri tehnice. Noua capacitate a fost realizată după instalația-pilot existentă la Institutul de chimie macromoleculară „Petru Poni" din Iași și este echipată în întregime cu utilaje românești, furnizate de întreprinderi specializate ale industriei constructoare de mașini din țară, avînd un grad înalt de automatizare a procesului de fabricație. La realizarea acestei investiții și-au adus contribuția colective de proiectanți, constructori, instalatori și montori din cadrul Institutului de inginerie tehnologică și proiectare pentru industria chimică București, Trustului antreprize generală de construcții-montaj Botoșani și Antreprizei de construcții industriale Botoșani, care au colaborat în ridicarea și a altor obiective din acest județ. **(Eugen Hrușcă).**

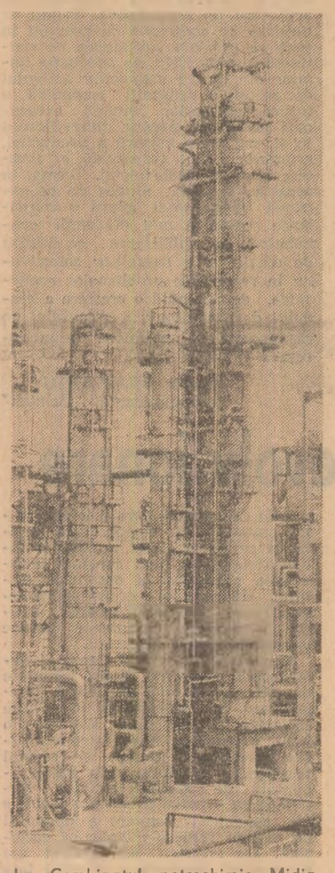

La Combinatul petrochimic Midia-Năvodari
Foto: **S. Cristian**

TEZELE PENTRU PLENARA C.C. AL P.C.R.

Dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare

Statul și democrația continuă să facă obiectul unor vii dispute teoretice și practice, interne și internaționale, problematica puterii politice, a formelor și metodelor de exercitare a acesteia, a raporturilor dintre stat și cetățean reprezentînd teme de interes major pentru practica și teoria conducerii societății. Anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, rezultatele impresionante obținute în procesul de dezvoltare economico-socială a țării reprezintă răspunsul cel mai convingător la întrebările privitoare la stat și democrație, constituindu-se în mărturii care evidențiază, cu o netăgăduită forță, nu numai justețea și originalitatea concepției politice românești dar, mai ales, eficiența acesteia în planul acțiunii sociale, al practicii înălțării socialiste a patriei. În cadrul acestei concepții profund științifice, rod al gîndirii creatoare a partidului, a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ideile privitoare la stat și democrație se leagă organic de asigurarea continuității procesului revoluționar, de realizarea obiectivelor strategice ale dezvoltării multilaterale a țării și de înaintarea fermă a României spre comunism. **„Am pornit** — se subliniază în **Tezele din aprilie — și pornim de la faptul că socialismul îl realizăm cu poporul, pentru popor, că dezvoltarea continuă a democrației muncitorești-revoluționare constituie un factor esențial pentru făurirea cu succes a socialismului și comunismului, pentru înaintarea patriei noastre în dezvoltarea sa economico-socială, în ridicarea bunăstării generale a poporului, în întărirea independenței și suveranității."**

Transpunerea în practică a acestei necesități istorice s-a materializat în **crearea unui cadru larg democratic de participare a oamenilor muncii la conducerea societății,** în operarea unor transformări radicale în esența și structura statului, în formele și modalitățile de exercitare a puterii politice, în statutul politico-juridic al oamenilor muncii. Astfel, în epoca inaugurată de Congresul al IX-lea al P.C.R., în planul structurii politice și-au făcut apariția adunările generale ale oamenilor muncii, consiliile oamenilor muncii, congresele și conferințele organizate la nivel național, organele cu natură dublă, de partid și de stat, a fost generalizat principiul muncii și conducerii colective și întreaga activitate economico-socială a fost așezată pe baze legale. Urmare firească a mutațiilor produse în anii socialismului în relațiile economice, sociale și politice, statul însuși a suferit modificări de esență în structura și funcțiile sale, caracterizate printr-o continuă democratizare a activității acestuia.

Profundele transformări revoluționare din viața economică, socială și politică a țării au eliminat premisele obiective ale opoziției istorice dintre stat și societate, cu deosebire tendința statului de a se suprapune societății. Prin natura ei, societatea socialistă creează posibilitatea identificării organice a statului cu năzuințele și aspirațiile maselor, cu interesele generale ale poporului.

Astăzi se poate spune cu deplin temei că **statul socialist român își găsește caracteristicile sale democratice, muncitorești și revoluționare în întreaga sa organizare și funcționare, în participarea oamenilor muncii la activitatea de stat, la controlul modului în care integrează în deciziile sale interesele și năzuințele acestora, dînd expresie faptului că în Republica Socialistă România puterea aparține poporului.**

Realizarea în întregime a integrării statului în societate, a amplului program de întărire a rolului statului democrației muncitorești-revoluționare nu poate fi opera exclusivă a cadrelor din aparatul de stat. Tocmai de aceea îndeplinirea cu succes a rolului și funcțiilor statului nostru socialist este concepută ca **un proces de îmbinare armonioa-**

Dr. Ioan VIDA

(Continuare în pag. a II-a)

În agricultură, activitate potrivit normelor agrotehnice, cerințelor producției

Cu deosebire în perioada de după Congresul al IX-lea, partidul nostru a situat în centrul politicii sale economice realizarea unei agriculturi moderne, intensive, de înaltă productivitate și eficiență, bazată pe cele mai noi cuceriri ale științei agricole. Înfăptuirea consecventă a acestei orientări strategice a asigurat în timp perfecționarea continuă a tehnicii și tehnologiilor de producție, crearea unor soiuri și hibrizi de mare productivitate, ameliorarea raselor de animale, toate aceste îmbunătățiri reflectîndu-se în producțiile mari obținute cu deosebire de unitățile fruntașe ale agriculturii noastre.

Conceput într-o perspectivă amplă, pe parcursul căreia urmează să aibă loc o adevărată revoluționare a tehnicilor și metodelor de lucru în agricultură, progresul tehnico-științific al agriculturii vizează în fapt toți factorii producției în interdependența lor dialectică: mijloacele de producție, științele agricole și forța de muncă — socotită a fi factorul care trebuie să cunoască cele mai rapide și profunde schimbări calitative. Cuprinse în sistemul complex de programe care stau la baza dezvoltării întregii agriculturi, schimbările de esență pe care le vizează înfăptuirea noii revoluții agrare pornesc de la cerința de a se asigura o sporire considerabilă a randamentelor, o creștere a eficienței economice. În această ordine de idei în agricultura noastră au fost întreprinse măsuri ample de organizare și studiere științifică a unor importante probleme și sectoare ale activității productive. În cadrul acestor preocupări se înscrie elaborarea programului național de îmbunătățiri funciare — care mobilizează o parte însemnată a efortului investițional și de muncă în actualul deceniu. Realizarea acestui program implică studierea și aplicarea de noi soluții privind fertilizarea și ameliorarea solului, eficiența irigațiilor, valorificarea superioară a terenurilor situate în pantă, folosirea de soluții constructive economicoase etc. În repetate rînduri, cu diferite prilejuri conducerea partidului, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au cerut oamenilor de știință, cercetătorilor, specialiștilor, tuturor lucrătorilor de pe ogoare să adopte măsuri și să treacă efectiv la aplicarea măsurilor privind protecția și creșterea fertilității solului, extinderea tehnologiilor și metodelor de lucru înaintate, așezarea pe baze riguros științifice a activității din zootehnie, introducerea a tot ce este nou și eficient, practic, în toate sectoarele. Toate acestea arată cu claritate preocuparea statornică a conducerii partidului pentru ca agricultura să fie așezată pe baze științifice de organizare, de executare a lucrărilor. În condițiile agriculturii intensive, orice ignorare a normelor tehnice și științifice, a cerințelor fundamentale obiective ale plantelor și animalelor se poate solda cu consecințe dintre cele mai grave, cu pagube irecuperabile. Acest proces de pătrundere tot mai adîncă în practica muncii din agricultură a normelor tehnologice fundamentate științific și elaborate riguros a dat și dă rezultate în toate sectoarele: în producția de cereale, plante tehnice, în horticultură, în mecanizare, în zootehnie. A pătruns însă acest spirit de muncă în toate fermele și unitățile agricole? Sînt călăuzite cadrele de conducere, specialiștii, organismele de conducere și îndrumare a agriculturii în toate acțiunile și măsurile pe care le întreprind de cerința obiectivă de a așeza întreaga activitate pe baze cu adevărat științifice?

Realitatea, mai exact spus rezultatele ce se obțin în unele unități arată că, în procesul desfășurării activității agricole adeseori sînt ignorate reguli elementare ale științei agricole. Dacă ne referim, bunăoară, la problemele ce privesc apărarea sănătății pămîntului și sporirea fertilității lui, sînt numeroase situațiile care demonstrează că nu peste tot sînt respectate cerințele privind cartarea agrochimică a solului și că în destule cazuri administrarea îngrășămintelor se face la întîmplare. În același timp, nu în puține locuri se execută diferite lucrări ce contravin nu numai stării de sănătate a pămîntului, ci și cerințelor plantelor. De asemenea, sînt situații în care continuă să se folosească semințe ale căror însușiri biologice sau potențial productiv sînt fie neadecvate pentru zona respectivă, fie chiar se află în contradicție cu cerințele fundamentale ale profilării și specializării producției agricole. În domeniul zootehniei, adeseori normele științifice clare și verificate nu numai în decursul timpului, ci și în ultimele decenii au fost înlocuite cu diferite soluții de improvizație una mai păgubitoare decît alta. Și aceasta tocmai într-un sector în care cercetarea noastră științifică a ajuns de-a lungul anilor la realizări spectaculoase. Dar limitele acestor abateri de la normele tehnologice și științifice de muncă ce depășesc rationalul, actul decizional făcut cu chibzuință se extind în multe alte sectoare ale producției agricole și adeseori este greu de precizat dacă la originea lor se află nepricoperea, ignoranța ori diferite acte administrative.

De ce se întîlnesc asemenea stări de lucruri? În primul rînd, pentru că organismele, factorii de specialitate din agricultură, începînd cu cadrele de la organele agricole județene, din consiliile agroindustriale, și în mod deosebit din unități, nu-și exercită rolul pe care îl au de creiere tehnice, de oameni care stăpînesc știința de lucrare a pămîntului și de îngrijire a animalelor, datori să introducă în munca fiecărui om regulile și normele impuse de cerințele agrotehnice științific determinate. Din pricini diverse, unii dintre specialiști s-au transformat doar în executanți ai unor dispoziții care oricît ar fi de corecte nu întotdeauna se potrivesc și nu întotdeauna sînt eficiente pentru fiecare unitate, pentru fiecare fermă agricolă. Totodată, o prea mare parte din timpul unor ingineri, medici veterinari, tehnicieni este consumat cu munca de dispecerat, administrativă, rămînîndu-le mult prea puțin timp pentru ceea ce este în fapt misiunea lor esențială, aceea de a gîndi tehnologiile, de a asigura însușirea și aplicarea lor de către toți cei ce participă la procesul de

Iosif POP

(Continuare în pag. a III-a)

70 DE ANI DE LA FĂURIREA STATULUI NAȚIONAL UNITAR ROMÂN

Adîncile temeiuri istorice ale unității

Bine cunoscutele cuvinte prin care Mihail Kogălniceanu a caracterizat actul de la 24 ianuarie 1859 — „Unirea este actul energic al întregii națiuni române" — se potrivesc perfect și Marii Uniri, din anul 1918, cînd, prin votul din 1 Decembrie 1918 al Marii Adunări Naționale de la Alba Iulia, care a hotărît unirea Transilvaniei cu România, s-a încheiat procesul de făurire a statului național unitar român. Ambele uniri — și cea din 1859, și cea din 1918 — au fost înfăptuite prin lupta și eforturile întregii națiuni române, deplin solidară în împlinirea marelui ideal al unității naționale. Făurirea statului național unitar român a fost expresia unei legități istorice — orice națiune trebuie să-și asigure structura politico-teritorială corespunzătoare, adică statul național — dar această cerință obiectivă a istoriei nu se împlinește de la sine; istoria nu face daruri și națiunile nu pot aștepta ca această necesitate obiectivă să le înzestreze — ele rămînînd pasive — cu statul național. Este necesar ca factorul subiectiv — lupta națiunii însesi, capacitatea ei de a percepe corect realitatea istorică, gradul ei de coeziune, spiritul ei de abnegație — să intervină pentru ca statul național să treacă din domeniul posibilității obiective în acela al realității istorice.

Poporul român și-a făurit printr-o luptă îndelungată statul său național. Pentru a înțelege de ce a fost nevoie de un efort de durată pentru ca românii să se regăsească în frontierele unui singur stat, scrutarea istoriei, coborîrea la obîrșii sînt absolut necesare. Așezați pe un teritoriu al cărui relief asigură lesnicioase legături, vorbind o limbă de remarcabilă unitate, care face posibilă comunicarea rapidă, românii au beneficiat de condiții geografice și lingvistice favorabile formării și dezvoltării conștiinței unității lor de neam. Perfecta lor continuitate în spațiul carpato-dunăreano-pontic — aria de străveche locuire a geto-dacilor, care prin fuziune cu romanii au format poporul român — a consolidat această conștiință. Descendenți ai daco-romanilor, adînc implantați în vatra strămoșească a vechii Dacii, cu convingerea nestrămutată că acest pămînt este țara lor, românii au înfruntat furtuna de un mileniu a migrației popoarelor, abătute asupra locurilor lor de baștină. Această rezistență la vicisitudinile a zece secole de invazii nu ar fi fost posibilă fără puternicul și statornicul spirit de coeziune al strămoșilor noștri. Uniți în obștiile teritoriale, cultivînd, deci, împreună pămîntul și luptînd laolaltă, sub conducerea cnezilor și juzilor, mai întîi, apoi a voievozilor, românii au făcut dovada marelui adevăr al istoriei că puterea stă în unire.

Acest simțămînt al unității nu a fost afectat de fenomenul pluralismului statal, generat de realitățile specifice ale orînduirii feudale. Caracterul închis al economiei, maturizarea centrelor economice locale, slaba dezvoltare a comerțului interior au determinat pretutindeni în Europa apariția mai multor formațiuni politice ale aceluiași popor. Românii nu au făcut o excepție și ar fi profund greșit să se deducă din existența pluralismului statal existent un pluralism etnic. Statele feudale Muntenia, Moldova, Transilvania și Dobrogea au fost creații politice ale unui singur popor — românii, locuitorii autohtoni ai spațiului dacic.

Relațiile politice, economice, militare și culturale dintre românii munteni, moldoveni, transilvăneni și dobrogeni au conferit noi valențe constituției unității de neam. Secolele evului mediu aduc o abundență de mărturii ale simțămîntului de unitate al românilor. Ștefan cel Mare considera țara de peste Milcov o „altă țară românească", așa cum se exprimă în solia către Veneția din 1477; marele vornic muntean Stănilă scria brașovenilor în 1558: „știți bine că fără noi, voi nu puteți fi și țara voastră. Țara Bîrsei, fără țara noastră nu poate fi". Cînd expansiunea otomană a creat o gravă amenințare pentru existența statelor feudale românești, ele au colaborat pentru a-și asigura supraviețuirea în fața asalturilor repetate ale Porții otomane. În această epopee multiseculară, de apărare a libertății pămîntului românesc, conducătorii țărilor române au alcătuit, în repetate rînduri, un adevărat front antiotoman, expresie a solidarității și unității românești, pentru conservarea ființei neamului și asigurarea continuității statale. Mircea cel Mare, Iancu de Hunedoara, Ștefan cel Mare și atîția alți voievozi și domni viteji au acționat ca exponenți ai întregului popor român în efortul de apărare a pămîntului străbun, a structurilor politico-administrative, în măsură să reprezinte o armătură instituțională la adăpostul căreia să se poată dezvolta liberă societatea românească.

Unitatea de acțiune a țărilor române a fost dublată de coeziunea internă a societății românești. Orînduirea feudală a fost dublată de coeziunea internă a societății românești. Orîn-

Florin CONSTANTINIU

(Continuare în pag. a IV-a)

Drumurile tinereții

La intervale comandate fără voie dintr-un tărîm ascuns al memoriei, reapar imagini țelurite ale unei anume călătorii. Mi se perindă, parcă, secvențe de reportaj cinematografic, stratificate în peliculă de aur a minții omenești.

Sînt aducerile aminte ale unui drum parcurs, poate nu în întregime și nu în toată frumusețea lui, dar la care revin mereu. Fiindcă, în această călătorie, m-am simțit de fiecare dată ca într-o familie unde mă întorc cu plăcere.

Deși fragmentate, imaginile se succed ca un întreg. Pentru că timp de două decenii am voiajat într-un loc ce se cheamă zodia tinereții. Și poate că eu, sau alții, mulți alții după mine, vom călători necontenit. Fiindcă această zodie va dăinui...

Îmi amintesc de întîia zi a călătoriei în zodia tinereții. Revăd și acum tablouri feerice într-un cadru de poveste. Pe fundalul albului de nea se dezvăluia o mulțime multicoloră. Erau cu toții tineri, erau cu toții stăpîniți de neasemuitul virstei.

Pămîntul părea cuprins de frenezie și ce vedeam se releva ca o curgere perpetuă, etalînd toate culorile curcubeului. Mogîldețe înarmate cu schiuri pe potrivă încurcau slalomurile celor mari de pîrtie. Fetele își lăsau chipurile admirate de aparatura sofisticată a

Vasile SMARANDESCU

(Continuare în pag. a V-a)

TEZELE PENTRU PLENARA C. C. AL P. C. R.

— program revoluționar de muncă pentru partid, pentru popor

Calitatea activității de propagandă în oglinda realizărilor economice

Activitatea ideologică, munca de propagandă sînt factori de importanță deosebită în etapa actuală de dezvoltare a patriei noastre. Activitatea politico-educativă este, așadar, o componentă importantă a muncii de partid în ansamblul ei. De aceea, organelor și organizațiilor de partid le revine îndatorirea de a urmări ca, prin întreaga lor activitate politico-educativă, să asigure creșterea spiritului revoluționar, combativ al comuniștilor, al tuturor oamenilor muncii, crearea în toate colectivele a unei atmosfere de înaltă responsabilitate pentru realizarea indicatorilor planului, de intransigență față de lipsuri și neajunsuri. Îndeplinirea acestor sarcini depinde în mare măsură de modul în care este condusă munca de propagandă, de stilul și metodele de muncă folosite de organele și organizațiile de partid în activitatea politico-educativă. Pentru că numai prin implicarea cît mai profundă a muncii de partid în activitatea politico-educativă, printr-o mai bună planificare a muncii de propagandă și repartizarea judicioasă a tuturor forțelor poate crește substanțial contribuția acestora la înfăptuirea sarcinilor de producție.

În sondajul făcut la **Întreprinderea de utilaje și piese de schimb** și la **Întreprinderea de mașini-unelte** din **Suceava**, unități vecine și cu profil de producție asemănător, am urmărit cum este condusă munca de propagandă de comitetele de partid și birourile organizațiilor de bază și cît de legată este aceasta de problemele pe care trebuie să le rezolve colectivele celor două mari unități economice.

Comuniștilor, oamenilor muncii de la întreprinderea de utilaje și piese de schimb le revine sarcina recuperării nerealizărilor la producția fizică, în special la căzi de baie, radiatoare, spălătoare și piese turnate din fontă, din care o parte sînt destinate exportului și, bineînțeles, a îndeplinirii planului pe trimestrul IV și pe întregul an. În acest scop se acționează pentru mai buna aprovizionare cu materii prime și materiale, îndeosebi cu tablă, sîrmă de sudură pentru colectoarele de radiatoare și ferocrom, la care furnizorii înregistrează mari restanțe în livrare, precum și pentru asigurarea întregii S.D.V.-istici necesare executării comenzilor la export primite mai tîrziu. Toate aceste probleme se regăsesc, într-o formulare sau alta, în planurile de muncă ale comitetului de partid și ale birourilor organizațiilor de bază, cît și în cel al consiliului de educație politică și cultură socialistă. De altfel, și pînă acum în ședințele și în două plenare ale comitetului de partid au fost analizate diverse aspecte ale muncii de propagandă, ceea ce evidențiază atenția acordată de comitet acestei importante laturi a muncii de partid. Astfel, în cele trei trimestre precedente, în ședințele de comitet s-au abordat temele : „Analiza activității biroului comitetului de partid, consiliului de educație politică și cultură socialistă și comisiei de propagandiști și agitatori pentru aplicarea în viață a hotărîrilor Congresului al III-lea al educației politice și culturii socialiste", „Raport privind preocuparea organizațiilor de partid, de masă și obștești pentru organizarea, coordonarea și stimularea creației tehnico-științifice de masă", „Analiza modului în care birourile organizațiilor de bază și consiliul de educație politică și cultură socialistă se ocupă de folosirea gazetelor de perete, vitrinelor calității și stației de radioficare pentru mobilizarea membrilor de partid, a celorlalți oameni ai muncii la realizarea sarcinilor de plan în condiții de eficiență ridicată". Am redat exact titlurile analizelor efectuate pentru a evidenția diversitatea problemelor abordate. În planurile de muncă ale comitetului de partid, la capitolul „Studii și controale" și-au găsit locul în fiecare lună și teme din domeniul propagandei. Nu este deci întîmplător că secretarul comitetului de partid cunoaște orice probleme de propagandă și se implică în rezolvarea lor la fel ca secretarul adjunct de resort. Sigur, sînt destule acțiunile pe care le coordonează secretarul adjunct cu propaganda, dar ceea ce vrem să evidențiem este că secretarului comitetului de partid nu-i este necunoscut nici un aspect al muncii din acest domeniu. Între altele, el găsește timp și pentru a participa la întîlnirile săptămînale ale colectivelor pe linie de propagandă vizuală de la nivelul secțiilor, ceea ce face ca propaganda vizuală să fie legată și să reflecte problemele de producție, preocupările, inițiativele și realizările oamenilor. Aceeași atenție este acordată muncii de propagandă și de către birourile organizațiilor de bază. Nu numai că problematica acesteia își găsește o reflectare corespunzătoare în programele de activitate, ci, așa cum este firesc, ea este abordată în analizele din adunările generale. Practic, în fiecare trimestru, organizațiile de partid au analizat diverse aspecte ale muncii de propagandă în strînsă legătură cu problemele specifice atelierului sau secției respective în acea perioadă.

Referindu-ne la activitatea consiliului de educație politică și cultură socialistă, este de constatat, ca un fapt pozitiv, că fiecare din cei 15 membri ai săi răspunde, pe linie de propagandă, de cîte o organizație de bază. Ei raportează periodic despre felul în care-și îndeplinesc sarcinile încredințate. De fapt și membrii comitetului de partid, ai birourilor organizațiilor de bază și comuniștii, cînd prezintă rapoarte de activitate, se referă și la problemele muncii de propagandă. Revenind însă la consiliul de educație politică și cultură socialistă, trebuie să arătăm că planurile de muncă ale acestui organism sînt cam schematice, cuprind numai obiectivele generale, fără a nominaliza acțiunile concrete și mijloacele prin care ele vor fi înfăptuite. Comitetul de partid trebuie, deci, să-și spună mai aplicat cuvîntul în această problemă.

Ce concluzii se desprind în ceea ce privește conducerea muncii de propagandă la **întreprinderea de mașini-unelte** ?

Conform planului de muncă al comitetului de partid, în ședințe ale acestuia se analizează, o dată pe an, munca desfășurată de comisiile pe probleme și consiliile pe domenii de activitate, între care și cea a consiliului de educație politică și cultură socialistă și comisiei de propagandiști și agitatori, ședințe la care participă și membrii celor două organisme, ei raportînd despre modul în care s-au achitat de sarcinile ce le revin. În fiecare trimestru, în ședințele biroului comitetului de partid se analizează probleme din domeniul muncii de propagandă. La aceasta se adaugă informările lunare prezentate în ședințele de birou sau de comitet de partid privind concluziile studiilor și controalelor efectuate de consiliul de educație politică și cultură socialistă. Dar dacă în planurile de muncă ale comitetului de partid sînt enunțate la modul general citeva probleme în domeniul muncii de propagandă, în schimb în programul acțiunii politico-ideologice urmărite și îndrumate unitar de consiliul de educație politică și cultură socialistă în anul 1988 și în planurile de muncă trimestriale ale acestui organism sînt concretizate atît obiectivele principale în domeniul de referință, cît și măsurile, acțiunile, mijloacele pentru realizarea lor, ceea ce face din acestea instrumente utile, deosebit de eficiente în conceperea, organizarea și desfășurarea unei susținute activități politico-educative în rîndul oamenilor muncii. În cele trei plenare ale comitetului de partid ținute pînă acum nu s-a analizat însă, ca punct distinct al ordinii de zi, în afara dezbaterii Tezelor din aprilie, nici un aspect al muncii de propagandă. De ce ? Ni s-a explicat că au fost prea multe teme indicate de organul superior. Tot atîtea teme au fost indicate și pentru comitetul de partid de la întreprinderea de utilaje și piese de schimb, dar acesta a analizat, distinct, în două plenare și probleme specifice muncii de propagandă. Prin aceasta nu vrem să spunem că la întreprinderea de mașini-unelte comitetul de partid ar neglija munca de propagandă. De altfel, însuși secretarul comitetului este propagandist la învățămîntul de partid. Nu sînt implicați însă toți membrii comitetului de partid. Și aceasta a dus la neglijarea activității politico-educative de către birourile organizațiilor de bază. Pentru că, din cele aproape 20 organizații de partid, numai una si-a planificat să analizeze, în luna noiembrie, o temă din domeniul propagandei. Explicația că problemele economice sînt mai importante este numai parțial acceptată, deoarece în mobilizarea oamenilor pentru înfăptuirea acestor sarcini un rol deosebit revine muncii politico-educative, care dispune de o gamă largă de forme și metode de dezvoltare a conștiinței socialiste, de influențare a atitudinii în muncă și comportării oamenilor. Or, dacă în adunările generale ale organizațiilor de partid se analizează, din domeniul menționat, numai modul de organizare și desfășurare a învățămîntului politico-ideologic, aceasta denotă neglijarea, cel puțin în ceea ce privește planificarea muncii, de către birourile organizațiilor de bază a ansamblului activității de propagandă. Faptul că unitatea se confruntă cu greutăți în ceea ce privește acoperirea cu contracte a capacității de producție impune din partea membrilor activului de partid, a celorlalți comuniști, a tuturor oamenilor muncii preocupări susținute pentru diversificarea în și mai mare măsură a producției, orientarea mai accentuată a acesteia către cerințele pieței. Tocmai în această privință munca de propagandă poate să-și aducă o contribuție specifică, mai eficientă, contribuind la mobilizarea capacității de creație și a energiilor colectivului în rezolvarea problemelor economice, determinînd o creștere a gradului de participare, a climatului de răspundere și inițiativă muncitorească.

Sava BEJINARIU
corespondentul „Scînteii"

Față în față – stilul de muncă al organizațiilor de partid din două unități sucevene

Arhitectură nouă, modernă în municipiul Oradea

CETĂȚENII ÎȘI PREZINTĂ LOCALITATEA

Istorie nouă la Călugăreni

— Multă vreme s-a părut că localitatea noastră, ba chiar oamenii ei n-au nevoie de o actuală „carte de vizită" — ne spune tovarășul Gheorghe Anton, vicepreședinte al biroului executiv al Consiliului popular comunal Călugăreni. Și ne argumentează : era de ajuns să spui că ești de la Călugăreni, și oamenii te priveau ca pe un cunoscut, apoi urmau întrebările ca-ntre cunoscuți : „Cum arată podul peste Neajlov? Mai sînt mlaștini ? Dar urme de-ale lui Mihai ? Călugărenii cum arată ? Oamenii ? Istoria ?...".

Într-adevăr, a fost o perioadă în care călugăreanul, pus „față în față cu țara", încerca zadarnic să-și justifice „cartea de vizită" prin prezentul localității sale, în comparație cu zdrobitoarea glorie a trecutului. Deși, evident, ar fi avut cu ce : există la Călugăreni o cooperativă agricolă de producție distinsă cu înaltul titlu de „Erou al Noii Revoluții Agrare" ; există aici cea mai mare întreprindere din județ pentru producerea legumelor ; tot aici ființează o asociație intercooperatistă economică pentru produse industriale... Dar interlocutorul călugăreanului căuta, de fapt, răspunsul la întrebarea asupra a ce se petrece azi aici și e deosebit.

Deosebit la Călugăreni ?

Transformările care au înnoit toate localitățile țării mai ales în răstimpul care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului n-au ocolit nici viața locuitorilor din Călugăreni. Recunoscuta măiestrie a locuitorilor acestor darnice pămînturi s-a izvodit în recoltele „nepomenite-n moși strămoși" din cooperativa agricolă Călugăreni, ba chiar și-n cea din Hulubești, grădinarii din satul aparținător Uzun au început a vorbi despre „piața externă", asociația intercooperatistă economică pentru produse industriale tratează de la egal la egal cu adevărate citadele industriale din Capitală („Semănătoarea", „Timpuri Noi") sau din alte centre industriale ale țării...

Și totuși, prins între două orașe, București și Giurgiu, Călugăreniul s-a trezit... izolat de oraș. Pe mulți, aceasta i-a dus într-unul din cele două orașe. Unii s-au întors.

Profilul Călugărenilor pentru viitorime a fost cu strălucire conturat în timpul vizitei de lucru pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, împreună cu tovarășa Elena Ceaușescu, a întreprins-o în județul Giurgiu, la 19 iulie 1988. Vizită în timpul căreia Călugărenilor li s-a dat mențirea de a fi viitor oraș agroindustrial. Nu „loc între orașe", ci *„oraș"*. Cu toate atributele de oraș : industrie, blocuri de locuințe, magazine, edificii social-culturale, străzi, piață agroalimentară, spital, parcuri...

— Oraș însă începînd cu oamenii lui — precizează primarul, Nicolae Hader. Cu modul lor de a munci, de a trăi, de a gîndi. Pe scurt, cu cetățeni făuritori de istorie.

— Dimensiunile răspunderii de a făuri istorie la Călugăreni ?

— Greu de enumerat, dar toate se află în oameni, ne asigură primarul.

Încercăm deci să desprindem cîteva din acestea.

— Eu aș zice că a fi orășean înseamnă în primul rînd a produce ca un orășean — ne spune Ioan Logofătu, președintele C.A.P. Noi producem pîine, lapte, carne, legume. Poate ar trebui ca și-n actele de identitate în dreptul rubricii „profesia" să se specifice: „electronist", „mecanizator", „zootehnist", „agricultor" și așa mai departe. De ce zic asta ? Pentru că agricultor, zootehnist nu înseamnă cu nimic mai puțin decît orice altă profesie „orășenească". Îmi am fiul cercetător, lucrează cu mașini de calcul sofisticate, dar cînd e vorba de loturi semincere mă pot lua la-ntrecere cu el în prognoze. Apoi, nu uitați, mai e și o școală a vieții...

— De unde începe și unde se încheie această școală ?

— Păi începe de cînd începi să muncești. Apoi se întregește cu școala-școală și apoi nu se mai termină toată viața. Așa cum sînt ai noștri...

— Care dintre cei mai apropiați ?

— Dacă mă luați așa, chiar nevastă-mea Maria. Lucrează în cultura mare. Am pornit-o cu ea de la 1 600 kilograme de grîu la hectar pînă la aproape 8 500, de la 5 000 kilograme porumb știuleți la 18 000, de la 1 500 kilograme de orz la peste 8 000. Sau medicul veterinar Dumitru Grădinaru care se străduie azi să ridice la cît mai inalte cote producția de lapte. Sau toți cei peste 700 cooperatori care, de cum se lasă iarna, devin „școlari" la învățămîntul agrozootehnic, chiar dacă sînt absolvenți ai liceului agroindustrial din localitate. Iar diploma de liceu agroindustrial se verifică mînunat la noi în cooperativă. Citeva nume, așa, la nimereală : Lenuța Pandelea din zootehnie, de numai 19 ani, Stela Mareș — cultura mare, Dumitru Paraschiv — cultura mare, Elena Ivancea — cultura mare, secretar al comitetului U.T.C. pe cooperativă... Avem anul ăsta o nouă „recoltă" a liceului agroindustrial — 22 de absolvenți. Hotărît lucru, agricultura este o profesie care cere multă calificare. Eu zic că drumul nostru spre oraș e ăsta, mult mai scurt decît cel din stația I.T.A. spre oraș.

— Și totuși, fiul dumneavoastră...

— Da, a plecat cînd toți plecau. Mașinile la care lucrează el acum îi cer aur" ale unor tineri ca Mihai Preda, Ștefan Florete, Vasile Marin, Florin Barbu. În total — 400 de oameni. Comenzi — abia prididim. Și toate — unicate sau serie mică. Deci, calificare și iar calificare, mai abitir ca-n marea uzină. Purtînd marea emblemă : Călugăreni. A oamenilor lui.

— Din cele 23 secții de prestări servicii trebuie dezvoltate cele pentru viitorul apropiat : instalații electrice și sanitare, electronice, zugravi-vopsitori — ne spune Florin Solomon, președintele CPADM. Ceea ce și facem. Căci în curînd vor începe lucrările de construire a orașului Călugăreni. Urmează apoi dezvoltarea secției de scularie care va produce dălți de mică serie, spițuri pentru pickamere, alte „mărunțișuri". Iar pentru toate căutăm în comună... brațe de muncă. Mai precis, tineri pe care să-i calificăm. Apoi, nu în ultimul rînd, avem nevoie de oameni pentru viitoarele magazine de produse industriale și alimentare, pentru unitățile de frizerie și coafură, pentru... Dar cîte nu cere un oraș ?

— Sînt mama cea mai bogată din comună, de-aia am întîrziat, se justifică tovarășa Maria Stoian, educatoarea grădiniței de copii din satul reședință. De ce cea mai bogată ? Pentru că am multi copii. Iar de întîrziat, este că i-am ajutat la îmbrăcat pe Anișoara și Gigi Ciocîrlan, de 6 ani și respectiv de 4 ani. Părinții, amîndoi navetiști, n-au timp. Dar să știți, nu întotdeauna. Of, navetismul ăsta...

Da, e bogată educatoarea : 24 de fetițe și 26 de băieței. Fiecare din ei — călugărean în felul lui : duios sau bătăios, visător sau practic. Educatoarea e însă bogată nu numai prin cei care răspund „prezent" dimineața în grădiniță. Cuvîntul „prezent" al grădiniței se onorează și prin notele de 10 ale foștilor „șoimi" din grădiniță, Doina Popa sau Marius Popa, ambii în clasa a II-a și — de ce nu ? — ale propriei fetițe, Carmen Stolan, pentru care „mama e mai aspră la grădiniță decît acasă".

Și totuși, orașul apropiat (nu ca distanță, ci ca timp) rămîne în fața edililor întrebarea : de ce nu se organizează o grădiniță cu orar prelungit, unde copiilor să li se asigure și masa de prînz și odihna ? Necesitățile muncii în agricultură o cer, ale celor din industrie — la fel, posibilități materiale există — prezența cantinei, pentru 1 000 de porții pe zi, a întreprinderii de producție legumicolă o atestă. Atunci ?

...Dar cîte nu mai sînt de făcut ? Dr. Doina Văduva, medic coordonator al dispensarului comunal, ne explică cauzele sporului încă nemulțumitor al creșterii populației la Călugăreni : medicul pediatru — fletant ; lipsa maternității (exagerată bizuire pe faptul că în comună sînt 400 automobile personale care să transporte viitoarele mame pînă la maternitatea vecină !) ; slaba activitate de educare sanitar-demografică ; insuficiența personalului mediu sanitar. Rezumăm așa „lista lipsurilor", cu mențiunea că ele se află pe ordinea de zi la capitolul „de rezolvat urgent" a consiliului popular comunal.

...Da, multe sînt domeniile în care viața trebuie ridicată pe trepte noi. Dar toate sînt condiționate de om, necontenitul năzuitor și înfăptuitor al acestei înnoiri, în armonia creatoare a sistemului democrației socialiste. Printre numeroasele acțiuni de înnoire a vieții oamenilor le amintim pe cele prezentate de tovarășa Iordana Slujitoru, președinta comisiei comunale de femei: „Bătrînii comunei — comoară nu doar de amintiri, ci și de acțiune" (tinerii fac bătrînilor toate cumpărăturile, iar acestia cresc viermii de mătase care au făcut comuna frumtașă pe județ) ; „Ce-nseamnă a fi om ca pîinea" (convorbiri cu femeile despre înțelegerea în familie).

...Cînd soarele apune după orizont, se-adună oamenii la sfat la consiliul popular. „Dospim orașul" — spunea bătrînul Voicu Petre. Cum îl dospiți ? „Așa, ca pe pîine. Îl judecăm însă altfel de cum ne-am judecat vechile sălașe !". Iar după fundamentul pus orașului în munca de zi cu zi, viitorii lui locuitori îl judecă : „Unde să fie piața agroalimentară ?", „Ce deosebire o să fie între vecinii de curte și vecinii de apartament ?", „Unde vor crește păsările și animalele ?", „Loc de horă o să fie ?", „Printre pomii noi să fie și gutui....".

...Iar peste podul Neajlovului trec vijiind mașini încărcate cu rodul grădinilor din Călugăreni, cu materiale pentru Călugărenii de azi și de mîine.

Laurențiu DUȚĂ

Dezvoltarea democrației muncitorești-revoluționare

(Urmare din pag. I)

să a activității organelor de stat cu aceea a organismelor democratice, prin intermediul cărora, și sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, se realizează un control permanent al maselor populare asupra activității de stat, orientarea acesteia în cadrul fertil al voinței poporului, singurul deținător al puterii de stat în orînduirea socialistă.

În concepția Partidului Comunist Român împletirea activității de stat cu cea a organismelor democratice, strînsa conlucrare dintre organele de stat și celelalte organisme ale democrației noastre socialiste, sub conducerea organelor și organizațiilor de partid, este o idee centrală, de o deosebită relevanță teoretică și practică pentru întreaga activitate de construire conștientă și responsabilă a noii orînduiri.

Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu în **Tezele din aprilie**, este necesar **„să îmbinăm în mod armonios activitatea organelor de stat cu aceea a organismelor democratice, creînd condiții corespunzătoare participării maselor populare, a întregului popor la conducerea întregii societăți, la făurirea în mod conștient de către poporul însuși a destinelor sale, a viitorului său, a socialismului și comunismului !"**

Una din cerințele armonizării conlucrării dintre organele de stat și organismele democratice privește sporirea rolului activ al celor care participă la activitatea organelor de autoconducere în întărirea ordinii și disciplinei, în creșterea răspunderii **tuturor oamenilor muncii.** Democrația muncitorească-revoluționară, edificată în România socialistă, își instituie ca o dimensiune intrinsecă legalitatea, respectarea neabătută a prevederilor legii devenind crezul libertății individuale și al afirmării multilaterale a personalității umane. Situată într-o opoziție organică cu dezordinea, conduita stihinică, atavismele anarhice — proprii orînduirilor exploatatoare —, democrația muncitorească, revoluționară integrează în conținutul său **legea, ca expresie supremă a intereselor și voinței membrilor societății,** adoptată în forme constituționale stabilite. Legea, ca modalitate politică de conducere statală în orînduirea socialistă, conferă întregului cîmp de exercitare a puterii de către popor lumină și clarviziune, ea se opune arbitrariului în aprecierea conduitei umane, asezînd interesele fundamentale ale oamenilor muncii la baza înfăptuirii unei justiții legate organic de principiile eticii și echității socialiste.

Ca atare, societatea românească, în evoluția sa spre multilateralitatea dezvoltării, utilizează instrumentul statal și juridic suprem — legea — în vederea canalizării eforturilor tuturor elementelor structurii sociale spre realizarea obiectivelor strategice ale politicii promovate de Partidul Comunist Român, ele însele izvorînd din interesele fundamentale ale poporului. Răspunzînd unor asemenea exigențe, legea, normele sale clare și precise reglementează cvasitotalitatea relațiilor sociale, iar respectarea lor se instituie ca obligație sacră ce incumbă, în egală măsură, organelor de partid, de stat, organizațiilor economice și sociale, tuturor cetățenilor.

Tocmai această **unitate indestructibilă dintre lege și democrație** determină o profundă mutație calitativă în raportul dintre stat și subiecții cărora li se adresează, respectarea ei liber consimțită izvorînd din faptul participării poporului la procesul de creație legislativă, în forme multiple și capabile să-i asigure reflectarea voinței în suprema decizie parlamentară. Respectarea legii este tot mai mult rezultatul autorității sale politice, izvorîte dintr-un consens național, ceea ce face ca funcția represivă a statului, în sensul său de clasă, să fie cu totul străină democrației muncitorești-revoluționare.

La realizarea acestei noi calități a legalității socialiste o contribuție decisivă o are faptul că legile întruchipează voința suverană a membrilor unei societăți care își revendică bunăstarea în continuarea procesului de dezvoltare economico-socială, condiție sine qua non a situării României socialiste în rîndul țărilor purtătoare ale unui înalt grad de civilizație materială și spirituală. Trecerea României de la statutul de țară socialistă în curs de dezvoltare la cel de țară cu o dezvoltare medie reprezintă obiectivul principal al conducerii sociale în etapa actuală și firul călăuzitor al întregii activități a statului. Realizarea acestui obiectiv este indisolubil legată de **dirijarea unitară, pe baza planului național unic, a dezvoltării economico-sociale a țării,** prin instituirea unor norme generale și obligatorii, menite să determine atribuțiile și răspunderile unităților economice socialiste, nivelurile și ritmurile dezvoltării, corelarea resurselor materiale cu posibilitățile umane și cerințele pieței interne și internaționale. În mod constant, activitatea normativă a organelor statului democrației muncitorești-revoluționare așază în centrul atenției mobilizarea resurselor umane și materiale ale societății.

Situate pe acest fundament al democrației socialiste, legile adoptate de Marea Adunare Națională promovează cu consecvență principiile socialiste de repartiție, asigurînd o justă proporționalitate între eforturile oamenilor muncii și nivelul veniturilor acestora. Prin legile adoptate de Marea Adunare Națională se creează premisele juridice ale aprobării tratate a nivelului de trai al tuturor membrilor societății, ale creșterii acestuia și ale promovării consecvente a grijii față de fiecare om al muncii, pe măsura dezvoltării de ansamblu a societății, a creșterii avuției naționale.

Pornind de la aceste premise economico-juridice, statul democrației muncitorești-revoluționare militează în mod constant pentru **promovarea principiilor etici și echității socialiste.** Omenia, cinstea, dreptatea, justiția și echitatea socială devin, astfel, luniile de forță ale activității legislative. Încălcarea acestora fiind urmată, în funcție de gravitatea sa, de sancțiuni juridice specifice răspunderii civile, materiale și disciplinare, administrative sau penale. Acest mod de a concepe legile țării se integrează organic în spiritul democrației muncitorești-revoluționare, democrație instituită de popor, în dubla sa calitate de titular al puterii și de proprietar al avuției naționale.

PE TEME DE SEZON

Aprovizionarea cu combustibil pentru iarnă

În cadrul pregătirilor pentru iarnă se înscrie și aprovizionarea populației cu combustibili solizi — cărbuni și lemne. Desigur, în condițiile sporirii an de an a numărului de apartamente în blocuri cu încălzire centrală proporția locuințelor cu sobe a scăzut. Dar sînt încă destui cetățeni care folosesc drept combustibili cărbuni și lemne, ceea ce face necesar ca aprovizionarea lor pentru iarnă să se desfășoare în cît mai bune condiții. Cum se acționează în acest sens, ce probleme se cer soluționate o dată cu sosirea anotimpului rece ?

În **Capitală** s-a încheiat livrarea cărbunelui către populație, cu un avans substanțial față de anii precedenți — ni s-a precizat la direcția comercială a municipiului. În momentul de față continuă livrarea ultimelor cantități de cărbune în cadrul cotelor programate pentru unii cetățeni întîrziați, de altfel puțini la număr. Din analizele făcute împreună cu conducerea întreprinderii „Combustibilul" rezultă că există posibilități reale de a se livra suplimentar anumite cantități de cărbune — pînă la 2 000 kg pe familie. Ceea ce preocupă în mod deosebit este impulsionarea livrărilor la lemne de foc, acțiune mult rămasă în urmă datorită restanțelor din partea furnizorilor. Se urmărește ca aprovizionarea populației cu combustibili solizi să fie încheiată la **termenul stabilit, adică pînă la finele lunii noiembrie.**

Pentru o mai judicioasă distribuire și livrare a combustibililor a fost organizată o mai largă consultare a cetățenilor ; sugestiile și observațiile critice formulate cu acest prilej au fost analizate și ceea ce s-a considerat util se materializează în practică. Ne referim la o mai bună aprovizionare a cetățenilor pe cele 9 depozite de combustibil existente în Capitală, la efectuarea unor programări și livrări eșalonate pentru evitarea aglomerațiilor. Bine venită este și măsura luată de a se devansa precomenzile de lemne și cărbuni și de a se efectua concomitent mai multe operațiuni la o singură deplasare a cetățeanului la depozit. Astfel, concomitent cu achitarea costului lemnelor și cărbunilor pe acest an s-a făcut și programarea livrării acestora către cetățeni pe anul 1989. Există preocupări pentru a înlesni aprovizionarea cu cărbuni a cetățenilor prin livrarea acestora în saci, măsură utilă și pentru menținerea curățeniei Capitalei.

Consemnînd aceste acțiuni — despre care ne-a vorbit tovarășul Cornel Mihai, directorul Întreprinderii de distribuire a combustibililor solizi și a materialelor de construcții — nu putem trece cu vederea anumite neajunsuri în aprovizionarea cetățenilor, decalajele mari ce se înregistrează între data achitării și data transportului la domiciliu. Cauza este una singură : nelivrarea la termenele stabilite a lemnelor de foc de către furnizori, între care I.F.E.T. Caransebeș, Tg. Secuiesc, Reghin, Baia Mare și altele. Este necesar și sprijinul organelor de cale ferată în asigurarea vagoanelor de transport solicitate. Concomitent, este absolut indispensabilă utilizarea judicioasă, cu maximă eficiență a mijloacelor de transport. Spunem aceasta întrucît, pe de o parte, este invocată insuficiența vagoanelor pentru transportul lemnelor de foc, iar pe de altă parte, multe vagoane sînt încărcate cu praf de cărbune. În primele nouă luni din acest an s-au transportat în Capitală circa o sută de mii tone de praf de cărbune. În unele cazuri, proporția prafului livrat de Întreprinderile miniere Horezu, Pești-eana și Pinoasa depășește pe aceea a cărbunelui util. Există o ieșire din această situație ? Da, cu condiția respectării normelor de calitate de către întreprinderile furnizoare și evitarea transportului inutil al prafului de cărbune pînă în Capitală, iar de aici la termocentrale aflate la distanțe destul de mari. Întrucît cetățeanul este îndreptățit să pretindă o calitate corespunzătoare a cărbunelui plătit, operațiunile de sortare trebuie efectuate fără nici o excepție. Întreprinderea „Combustibilul" și depozitele sale sînt datoare să asigure această calitate prin sortarea cărbunelui. Dar această grijă firească nu poate totuși să suplinească lipsa de preocupare a unor furnizori dispuși să plătească sume importante drept penalizări, în loc să organizeze sortarea pe baza normelor stabilite. Bunăoară, în timp ce cărbunele livrat Capitalei, în primele 10 luni din acest an, de către Întreprinderea minieră Motru are numai 13,5 la sută praf, Întreprinderea minieră Pești-eana a livrat în proporție de 59 la sută cărbune praf. În aceeași perioadă, o proporție mare de cărbune praf au furnizat Capitalei și întreprinderile miniere Pinoasa și Horezu. Cui folosește plimbarea prafului de cărbune de la mine în Capitală, fără a mai vorbi de operațiunile neeconomice de descărcare, sortare prin ciuruire cu mijloace mecanice, de reîncărcare în vagoane și reexpediere la termocentrale ?

Aprovizionarea populației cu combustibil solid este și în atenția permanentă a consiliilor populare din **județul Dîmbovița.** În depozitul de combustibil din Tîrgoviște al întreprinderii locale comerciale pentru mărfuri industriale — ne informează șeful unității, Silviu Niță — există 650 tone cărbune brichetat, 520 tone lignit și 20 tone lemne. Prin urmare, la acest ultim sortiment cantitatea existentă este insuficientă.

— Așteptăm să ne vină cîteva vagoane cu lemne de la Pietrosița — ne informează șeful depozitului. Conducerea unității forestiere din Tîrgoviște, care este unicul nostru furnizor, ne asigură că în perioada următoare va livra lemnele.

Aflăm și alte date privind aprovizionarea cu combustibil a cetățenilor. Întreprinderea a fundamentat planul depozitului pe baza unei inventarieri a familiilor ce se încălzesc cu sobe.

Se cuvine să mai menționăm că depozitul nu a primit cantitatea de lignit prevăzută. Dar nici nu ar fi fost posibil să primească mai mult deoarece spațiul de depozitare s-a restrîns substanțial, ca urmare a extinderii unor unități învecinate. Desigur, după încheierea lucrărilor agricole afluxul cumpărătorilor va crește. Apare deci necesar să se constituie un stoc în măsură să satisfacă integral cerințele și să se ia măsuri pentru ca livrările să se desfășoare ritmic.

În **județul Brăila**, în cadrul acțiunilor de pregătire pentru sezonul rece, aprovizionarea populației cu lemne și cărbune ocupă un loc important. Factorii implicați — respectiv Întreprinderea comercială de stat pentru mărfuri industriale — au luat din timp măsuri corespunzătoare; gospodăriile beneficiare din localitățile județului (din care un mare număr de familii pe raza municipiului Brăila) au fost programate pe luni, cartiere și străzi, spre a-și procura cantitățile de combustibil necesare. În paralel cu aprovizionarea populației, nu a fost neglijată nici cea a consumatorilor colectivi: școli, dispensare, spitale, magazine etc. Stadiul livrărilor la zi arată însă și aici restanțe. Pentru impulsionarea livrărilor au fost efectuate numeroase deplasări, dar rezultatele nu corespund așteptărilor.

Semnele sezonului rece sînt pe zi ce trece mai evidente. De aceea, oriunde există restanțele în aprovizionarea cu combustibili solizi se cer grabnic înlăturate !

C. BORDEIANU
cu sprijinul corespondenților „Scînteii"

PUTERNICĂ ANGAJARE ÎN MUNCĂ PENTRU REALIZAREA INTEGRALĂ A PLANULUI PE ACEST AN

La Întreprinderea forestieră de exploatare și transport Harghita

LA EXPORT ȘI PENTRU BENEFICIARII INTERNI — PRODUSE DE CEA MAI BUNĂ CALITATE

Caracteristica dominantă a activității întregului colectiv de la Întreprinderea forestieră de exploatare și transport Harghita o constituie grija față de pădure, față de această bogăție care este lemnul și pe care oamenii muncii se străduiesc și reușesc să-l folosească cu mare eficiență, oferind beneficiarilor interni și partenerilor de peste hotare produse de înaltă calitate. A scoate maximum posibil din lemn — iată o adevărată deviză de muncă, expresie a înaintatei conștiințe comuniste a colectivului de aici.

— Noi am acceptat absolut toate lucrările de igienizare propuse de organele silvice, am acționat pentru valorificarea întregii mase lemnoase provenite din doborîturi, rupturi de vînt, pentru a asigura pădurii tinerețe și vigoare. Răspundem astfel comandamentelor de apărare a fondului silvic, a acestei inestimabile bogății naturale a țării, ce trebuie sporită și nicidecum diminuată — ne spunea directorul întreprinderii, tovarășul Pataki Emeric. Astfel, după zece luni, principalii indicatori de plan au fost realizați și chiar depășiți. Importante depășiri de plan s-au înregistrat la principalele sortimente fizice : bușteni de rășinoase, fag și stejar, lemn de celuloză, cherestea, lăzi, mobilă, în condițiile în care indicele de valorificare a lemnului este în prezent de 96 la sută. Totodată, planul la export a fost îndeplinit în proporție de 126,1 la sută.

Aflîndu-ne în parchetul Pintec, condus de maistrul Vasile Pașcu, de la sectorul de exploatare a lemnului Tulgheș, în Munții Bistriței sau în parchetul Fitod, din Munții Ciucului, coordonat de maistrul Vass Eugen, am putut remarca direct preocuparea forestierilor pentru respectarea cu strictețe a tehnologiilor de lucru, astfel ca nimic din masa lemnoasă să nu se piardă.

— Pentru că nu e vorba numai de a tăia ce trebuie, ci și cum trebuie. Normele tehnice, oricît de exacte ar fi, ar rămîne doar literă neînsuflețită dacă noi, cei din parchete, nu le-am respecta întru totul, ne spunea maistrul Vasile Pașcu. În acest sens, pe lîngă instructajul profesional periodic, comuniștii analizează în organizațiile de partid din parchete, activitatea desfășurată, în spirit critic și autocritic, oferind exemplul muncii lor întregului colectiv.

Se cuvine subliniat că o atenție deosebită acordă specialiștii și muncitorii întreprinderii stabilirii înălțimii de tăiere, alegerii direcției de căpătuire, cepuitului și corhănitului pentru ca, într-adevăr, masa lemnoasă să fie valorificată la maximum. Pentru aceasta s-au aplicat și sînt în curs de aplicare măsuri noi din programul de perfecționare a organizării și modernizare a producției. Astfel, printre altele s-a trecut la generalizarea folosirii instalațiilor cu cablu pentru colectarea lemnului, asigurîndu-se prin aceasta, în faza de scos-apropiat, pe lîngă creșterea productivității muncii, înlăturarea pierderilor de exploatare, protejarea solului și a arboretului, deopotrivă cu economisirea de carburanți.

În ultima perioadă, la nivelul întreprinderii s-au luat noi măsuri tehnico-organizatorice pentru asigurarea continuității fluxului tehnologic. Astfel, au fost amenajate la marginea parchetelor platforme unde lemnul este depozitat pe specii și categorii de diametru ; în centrele de sortare și prelucrare se urmărește scoaterea la maximum din fiecare buștean a sortimentelor superioare, astfel ca valoarea produselor obținute dintr-un metru cub de masă lemnoasă să fie cît mai ridicată. Coaja rezultată în urma decojirii este utilizată acum sub formă de compost ca îngrășămînt în agricultură, producția crescînd față de anul trecut cu 15 la sută. Cetina de molid, după extragerea uleiurilor terice în instalațiile proprii ale întreprinderii, se macină, făina obținută livrîndu-se unităților agricole pentru hrana animalelor. De asemenea, în acest an proporția valorificării masei lemnoase pentru celuloză a crescut cu 40 la sută față de anul trecut.

Desigur, procesul valorificării superioare a lemnului se adîncește tot mai mult prin diversificarea sortimentației în unitățile prelucrătoare. Dacă în urmă cu cîțiva ani ponderea o deținea producția de cherestea, acum cîștig de cauză capătă în proporție tot mai ridicată producția de mobilă, întreprinderea răspunzînd astfel cerințelor economiei naționale. De aici și preocuparea organizațiilor de partid de a aduce în prim planul acțiunilor politico-educative problemele calității, răspunderea comuniștilor, a întregului personal fiind canalizată spre realizarea exemplară a contractelor încheiate cu parteneri externi și beneficiarii din țară. În felul acesta, întreprinderea a cucerit noi piețe de desfacere, produsele sale fiind tot mai bine apreciate. Practic, în acest an aproape jumătate din producția de mobilă este destinată exportului. Fabricii de prelucrare a lemnului de la Lunca de Jos, profilată în mare parte pe mobilă de bucătărie, i s-au alăturat secțiile de la Sîncrăieni și Gheorgheni, din Odorhei și Tulgheș, unde se realizează peste 25 de sortimente de mic mobilier foarte solicitat pe piața internă și externă.

Cu atît mai mult acum, în ultima perioadă a anului, atenția colectivului este îndreptată spre onorarea ritmică a tuturor contractelor și comenzilor încheiate cu beneficiarii din țară și partenerii de peste hotare. De asemenea, s-au luat măsuri pentru ca producția anului viitor să demareze în condiții optime încă din prima zi. „Anul viitor oferim pieței, printre altele, 11 produse — garnituri de bucătărie și culere — din care 10 sînt reproiectate, ne-a spus inginera Eleonora Cîf, din cadrul serviciului proiectare. Un nou produs tocmai se află acum în faza omologării. Regîndite într-o linie modernă, funcțională, produsele noi sînt de o calitate mai bună și înglobează un volum mai redus de materie primă".

Și încă un amănunt. Întreprinderea are, de asemenea, pregătite pentru ofertă 26 sortimente de mic mobilier pentru export. Dar pentru ca toate aceste proiecte să devină fapte, în această perioadă, la gurile de exploatare, în parchete, se desfășoară o activitate intensă pentru asigurarea stocului de materie primă necesară producției.

Nicolae ȘANDRU
corespondentul „Scînteii"

În agricultură, activitate potrivit normelor agrotehnice, cerințelor producției

(Urmare din pag. I)

producție. Îndepărtarea unor specialiști de la principala lor misiune de a gîndi, de a inova, de a asigura rigoarea în aplicarea normelor agrotehnice este deosebit de păgubitoare pentru unitățile agricole, pentru producția agricolă, și tocmai de aceea acest fenomen trebuie stopat și înlăturat cu desăvîrșire printr-o poziție mai fermă din partea organelor și organizațiilor de partid, a colectivelor de conducere din unități. În același timp unele consilii de conducere din unitățile agricole nu țin suficient seama sau ignoră în totalitate recomandări, care de fapt sînt norme obligatorii elaborate de organele tehnice de specialitate și respectiv de inginerii-șefi, de ceilalți specialiști din unitate. Există în unele locuri tendința de a sacrifica normele tehnice obligatorii capabile să aducă sporuri însemnate de producție pentru minime avantaje în ce privește executarea lucrărilor, cheltuielile sau pentru comodități tot atît de păgubitoare. Acolo unde conducerile de unități și consiliile de conducere înțeleg că specialiștii, inginerii-șefi poartă răspunderea pentru tehnologiile pe care cer să le aplice, unitatea nu are decît de cîștigat. Este pilduitoare în acest sens o situație întîlnită într-o cooperativă agricolă unde președintele — și el inginer agronom cu o exemplară pregătire — a refuzat pur și simplu să accepte modificările la tehnologia de lucru cerute de un șef de fermă, spunîndu-i că aceasta o poate face numai și numai inginerul-șef.

Autoritatea specialiștilor din agricultură trebuie întărită ! Este drept că aceasta trebuie cîștigată în primul rînd de ei, prin munca lor, prin gîndirea lor înaintată. Dar autoritatea specialiștilor trebuie întărită și prin respectul de care trebuie să se bucure ei din partea colectivului de conducere al unității, din partea tuturor celor din jur. Este nevoie chiar ca în unele locuri să fie restabilită autoritatea specialistului, autoritate diminuată, în unele cazuri, de neluarea în considerare a cunoștințelor sale teoretice, a experienței lui practice. Pentru că este anormal și păgubitor ca indicațiile ferme ale specialistului — indicații bazate pe norme agrotehnice clare și precise — să fie „ajustate" sau pur și simplu anulate. Deciziile pe care specialiștii le iau, recomandările pe care le fac trebuie desigur analizate cu grijă, cu răspundere, dar autoritatea deciziei, a dispozițiilor tehnice date de inginerul-șef, de ceilalți specialiști trebuie să rămînă neatinsă. Din clipa în care specialistul dă o dispoziție, ea trebuie executată de fiecare om la locul de muncă fără nici un fel de abatere.

Aplicarea normelor științifice de muncă în agricultură, în toate secțoarele, în toate fermele, nu se poate face, se înțelege, de la sine, prin simple dispoziții ale specialiștilor sau conducerilor de unități. Munca științifică în agricultură nu se poate face numai prin dorința de-a o face, ci prin pricepere, prin capacitatea de a asimila și de a aplica normele științifice de cultivare a plantelor sau de îngrijire a animalelor. Pentru ca metodele înaintate să prindă viață, să fie aplicate de către toți lucrătorii trebuie să existe climatul propice unei asemenea atitudini, să se formeze un adevărat cult pentru o muncă riguros științifică, pentru noutate, pentru metode de înalt randament. La crearea acestui climat pot contribui substantial oamenii de știință, cercetătorii, cadrele didactice din învățămîntul superior, toți specialiștii din agricultură chiar dacă nu lucrează direct în producție, care au datoria să participe la dezbaterea și soluționarea concretă a problemelor de producție din unitățile agricole. În această ordine de idei, paralel cu desfășurarea învățămîntului agricol de masă, s-au dovedit a fi deosebit de eficiente întîlnirile lucrătorilor din agricultură cu specialiștii din cercetare, cu cadrele universitare, în care dialogul concret pe problemele muncii din diferite sectoare s-a transformat în adevărate lecții practice de aplicare a agrotehnicii înaintate. Aceste întîlniri s-au dovedit a fi deosebit de fructuoase, arătînd interesul specialiștilor, al lucrătorilor din agricultură pentru cunoașterea și însușirea a tot ce este nou și, pe baza îmbunătățirii cunoștințelor de specialitate, preocuparea lor de a crea acel climat de ordine desăvîrșită în aplicarea tehnologiilor înaintate fără de care nu poate fi concepută realizarea unei agriculturi intensive. Trebuie înțeles cu toată claritatea că eforturile cercetării științifice nu vor putea fi pe deplin rodnice decît în condițiile în care se realizează o mai strînsă și directă colaborare între știință și unitățile agricole, numai în condițiile în care tot ceea ce se produce mai bun în cîmpurile experimentale se regăsește în marea producție. Aceasta impune ca cercetătorul și specialistul din producție să conlucreze efectiv la elaborarea diferitelor soluții, la aplicarea noilor descoperiri științifice, adaptîndu-le la condițiile concrete din fiecare unitate. Tot ceea ce se produce astăzi mai valoros în laboratoarele cercetării noastre științifice trebuie să devină suportul științific al întregii activități din agricultură.

Munca în agricultura modernă necesită o pregătire temeinică, multilaterală a specialiștilor din producție. Aceleași exigențe trebuie să caracterizeze pregătirea profesională a tuturor lucrătorilor din agricultură — mecanizatorii și membrii cooperatori fiind cei cărora le revine obligația să folosească noile procedee de lucru, mașinile și utilajele moderne. Pornind de la cerința ca activitatea de perfecționare a cunoștințelor profesionale a celor ce lucrează în agricultură să cunoască îmbunătățiri de fond, trebuie mai clar înțeles de către toți factorii implicați în acest proces că aceasta nu se poate realiza decît prin înlăturarea neajunsurilor serioase care se manifestă în procesul general de instruire a lucrătorilor din agricultură. În această ordine de idei, este de datoria organelor și organizațiilor de partid de la sate de a îndruma și sprijini concret acest proces de instruire și aceasta nu numai prin mobilizarea oamenilor la cursurile învățămîntului agrozootehnic de masă, ci și prin o mai eficientă folosire a formelor de perfecționare a pregătirii profesionale a specialiștilor, a tuturor cadrelor de conducere din agricultură. Această implicare directă a organelor și organizațiilor de partid în perfecționarea procesului de instruire a lucrătorilor din agricultură trebuie să fie subordonată obiectivului major pe care îl au de înfăptuit aceste organisme pe linia ridicării gradului de cunostinte a intregii țărănimi, a transformărilor calitative ce trebuie să aibă loc în conștiința și cunoștințele tuturor celor ce muncesc în agricultură.

Utilaj tehnologic competitiv

Colectivul Întreprinderii de utilaj tehnologic din Buzău își îndeplinește exemplar sarcinile ce-i revin privind producția pentru export. Pînă acum au fost livrate partenerilor externi importante cantități de utilaje tehnologice pentru industria chimică și petrochimică. Apreciate din punct de vedere al calității, aceste produse — vase de propan, decantoare de titei, filtre, blocuri absorbere, utilaje pentru instalații de cracare catalitică — sînt din ce în ce mai solicitate. Printre echipele complexe specializate de muncitori și specialiști care contribuie decisiv la bunele rezultate obținute în muncă se remarcă cele conduse de Mihai Filimon, Ion Dragomir, Mihai Spătaru, Ion Mihalache și mulți alții.

În imagine : aspect de muncă din secția cazangerie grea, unde se execută un subansamblu pentru o instalație chimică complexă. **(Eugen Dichiscanu).**

La Întreprinderea „Danubiana" din București

Eforturile proprii să fie susținute și de furnizorii de resurse energetice

Dacă producția pe trei trimestre din acest an ar fi fost realizată cu consumurile energetice din anul 1985 s-ar fi consumat în plus 1 175 tone combustibil convențional și 16 800 MWh energie electrică. Acesta este, foarte succint, bilanțul preocupărilor colectivului întreprinderii de anvelope „Danubiana" din Capitală pentru reducerea consumurilor energetice. Inginerul Savu Constantinescu, director mecano-energetic al unității, ne relata că două măsuri principale au determinat această evoluție : 1) recuperarea gazelor arse în sectorul de calandrare și utilizarea lor pentru uscarea cordului și 2) reducerea cantității de semifabricate returnate pe flux, prin menținerea stabilă a parametrilor de funcționare în secțiile de prelucrare primară a materiilor prime.

Tot pe linia valorificării mai bune a resurselor energetice notam faptul că de cîțiva ani se recuperează condensul și apa caldă rezultate din procesele tehnologice, fiind utilizate în rețeaua de termoficare. De asemenea, din acest an „Danubiana" livrează unor unități din apropiere apă la 70°C — resursă secundară pentru furnizor, ceea ce permite îmbunătățirea bilanțului energetic.

Toate acestea sînt măsuri de gospodărire a energiei relativ simple, dar a căror utilitate și eficiență sînt clare. De altfel, cu excepția unei perioade din anul trecut, „Danubiana" s-a încadrat permanent în consumurile energetice normate, economia obținută în trei trimestre din 1988 fiind de 70 MWh energie electrică și 50 tone combustibil convențional.

Totuși, dacă ținem seama de faptul că **nivelul actual al consumului este numai cu 1 la sută mai mic decît în 1985**, rezultă că eforturile pentru îmbunătățirea bilanțului energetic pot și trebuie să fie amplificate. În acest sens, ing. Paul Dumitran, șeful secției energetice, ne-a spus : „La sfîrșitul acestui an se va încheia procesul de modernizare a sectorului nostru. Ne-am dotat cu utilaje specifice pentru depistarea operativă a fisurilor din conductele de abur și apă caldă, precum și a defectelor din conductorii electrici. Toate consumurile energetice se vor urmări cu ajutorul calculatorului în timp real, ceea ce ne va permite să reglăm cu maximă promptitudine volumul consumului din fiecare secție și punct de lucru, pentru încadrarea strictă în nivelul normat, optim tehnologic".

De asemenea, în perspectivă, se are în vedere trecerea, în mai mare măsură, de la fabricația de anvelope convenționale — mai mari consumatoare de energie pentru producător și mai puțin fiabile pentru utilizator — la anvelope radiale, ceea ce va permite reduceri substanțiale ale normelor de consum, o dată cu valorificarea mai bună a materiilor prime și creșterea eficienței activității productive.

Însemnările noastre de la întreprinderea „Danubiana" s-ar fi putut încheia aici. Aceasta însă numai dacă răspunsul la întrebarea „cît gaz metan ați consumat astăzi ?" nu ar fi relevat o situație pe cît de anormală, pe atît de păgubitoare pentru întreprinderea și pentru economie, în ansamblu. Despre ce este vorba ? Redăm mai întîi, textual, răspunsul formulat de directorul mecano-energetic al unității : „Datorită scăderii accentuate a presiunii din conducta de alimentare care trece prin stația de reglare și măsurare a consumului, am trecut pe o conductă ocolitoare, construită inițial pentru cazuri de avarie în stație, dar folosită, acum, pentru producția curentă. Ca urmare, consumul nu mai este contorizat, fiind facturat de întreprinderea furnizoare în funcție de producția pe care o realizăm în aceste condiții. Estimăm că acum se consumă între 40—50 la sută din nivelul normal".

Așadar — pentru un consum care nu este de cîțiva metri cubi, ci de ordinul a sute de mii metri cubi pe zi ! — scăderea presiunii din rețea antrenează o măsurare... din ochi, la „buna înțelegere" dintre furnizor și beneficiar. Mai grav este faptul că reducerea consumului atrage o înrăutățire sensibilă a randamentului la utilizator, mergînd pînă la situația în care gazul metan consumat este ars fără a se obține o singură anvelopă : Detalii suplimentare ne-a oferit inginerul Dumitran :

„Astăzi, cazanele funcționează fără diafragmele pentru măsurarea consumului și clapetele pentru reglaj, în ideea de a nu pierde nimic din presiunea existentă. Chiar și așa, debitul și mai ales presiunea aburului au scăzut mult. Am scos din funcțiune turbina — care ar produce într-o zi 48 MWh energie electrică — dar tot nu putem asigura consumul tehnologic normal. Este a doua zi consecutiv cînd avem asemenea probleme. În această situație, ieri am avut o producție de anvelope de patru ori mai mică decît nivelul planificat, cu un consum energetic de două ori mai mic !

Cu vădită nemulțumire, inginerul Tudor Marinescu, șeful secției anvelope grele, ne spunea la rîndul său : „Astăzi, în schimbul întîi nu am realizat o singură anvelopă, presiunea aburului abia ne-a permis să evităm rebutarea șarjelor de semifabricate aflate pe flux. Înțelegem că în rețeaua de distribuire a gazelor naturale pot să mai apară situații deosebite, dar dacă ni s-ar comunica cu o oră înainte reducerea presiunii am putea adopta măsuri organizatorice pentru a continua fabricația în noile condiții. Așa, însă, irosim tot gazul fără a produce nimic !".

Așadar, este limpede că în fața acestui reducerea consumului sub nivelul normat atrage de fapt o substanțială risipă de energie, concomitent cu scăderea drastică a producției. De aceea, așa cum se prevede ferm în decretul Consiliului de Stat cu privire la asigurarea producției de energie și folosirea ei rațională, **trebuie create toate condițiile pentru îndeplinirea sarcinilor de plan și desfășurarea normală a lucrului în toate sectoarele de activitate, cu încadrarea strictă în normele de consum aprobate.** Situația cu care se confruntă întreprinderea „Danubiana" poate și trebuie să fie eliminată, pentru a se preveni irosirea resurselor energetice.

Eugen RĂDULESCU

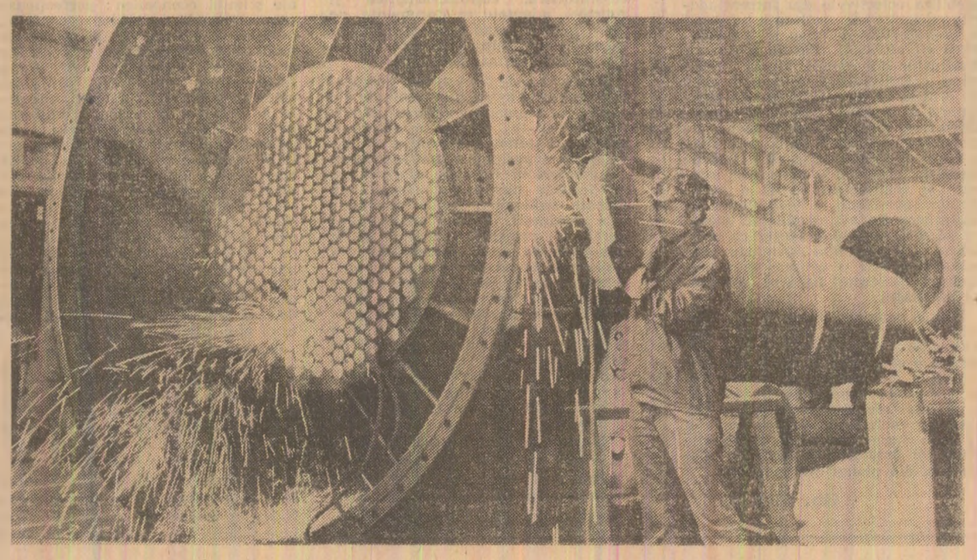

NOILE SISTEME DE IRIGAȚII — ÎN FUNCȚIUNE LA TERMEN !

Finalizarea lucrărilor impune o mai strînsă colaborare între toți factorii răspunzători de executarea lor

În județul Buzău, caracterizat printr-o mare diversitate a formelor de relief și, mai ales, prin condiții cu totul deosebite pedoclimatice, fapt resimțit în ultimii ani prin secetă prelungită, s-a impus ca o necesitate imperioasă executarea unor ample lucrări de hidroameliorații, menite să asigure cu maximă eficiență realizarea unei agriculturi moderne, intensive, de înaltă productivitate. Programul foarte mare de lucrări de îmbunătățiri funciare, cu deosebire amenajarea și punerea în funcțiune a noilor capacități de irigații, a solicitat din partea specialiștilor, a muncitorilor și a unităților beneficiare un efort deosebit de organizare și de mobilizare a tuturor forțelor umane și materiale. Termenul de punere în funcțiune prevăzut pentru anul 1989, complexitatea lucrărilor, cooperarea imperios necesară cu Ministerul Energiei Electrice și Consiliul Național al Apelor au solicitat din partea tuturor factorilor eforturi conjugate, care au făcut posibilă darea în exploatare în acest an a unor suprafețe însemnate de pe care efectele secetei au fost îndepărtate.

Ce reprezintă de fapt realizarea noilor capacități de irigații în județul Buzău ? Amenajarea hidroameliorativă complexă a Cîmpiei Buzăului, cum este denumită lucrarea, va asigura în final irigarea a 54 000 hectare, din care 34 000 hectare în județul Buzău, iar restul în județul Prahova. Sursa de alimentare cu apă, printr-un canal magistral de 33 km, care traversează județul, o va constitui marea acumulare hidroenergetică de la Siriu, lucrare de amploare, prevăzută în programul național de irigații. De altfel, trebuie spus că întreaga lucrare prezintă, prin soluțiile tehnice, un unicat în țara noastră. Pe toată rețeaua de canale de aducțiune, apa va circula gravitațional, în numeroase cazuri apa va ajunge astfel pînă la brazdă, fără nici un fel de consum de energie sau combustibil necesare pentru pomparea și repomparea ei. Dată fiind complexitatea acestei lucrări, dar mai ales unele carențe în colaborarea dintre diferitele ministere ce participă la realizarea obiectivului, lucrările au fost tergiversate mai mulți ani la rînd. În anul 1987 și cu deosebire în acest an s-au depus eforturi mari pentru recuperarea restanțelor. Din Canalul magistral-Vest s-au amenajat 27 de km, iar pînă la sfîrșitul acestui an se vor realiza încă 2 km, urmînd ca în anul viitor să se realizeze alți 4 km pentru a finaliza lucrarea. S-au pus în funcțiune sistemele de irigații pentru 11 600 hectare, din care 9 000 hectare lucrări noi, iar alte 2 600 hectare lucrări de modernizare, fapt resimțit în realizarea unor producții agricole bune. În acest an vor mai fi recepționate alte 12 800 hectare, din care amenajări noi pe o suprafață de 11 800 hectare și 1 000 hectare prin lucrări de modernizare, urmînd ca anul viitor, prin amenajarea unei suprafețe de 7 000 hectare lucrări noi și 3 500 hectare modernizări să se finalizeze întreaga lucrare. Pentru realizarea tuturor acestor obiective, Întreprinderea județeană pentru execuția și exploatarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare s-a preocupat în primul rînd de folosirea cu indici superiori a tuturor utilajelor : 80 de excavatoare, 19 screpere hidraulice, 139 de buldozere, 15 mașini de drenaj și alte utilaje terasiere. De altfel, nici nu era posibilă realizarea unui mare volum de lucrări fără o organizare bună, fără ritmuri constante de lucru. „Am mobilizat toate forțele întreprinderii — ne spune ing. Romică Condruz, directorul tehnic al întreprinderii — aducînd pe șantiere și secțiile de reparații cu formații compacte, muncitorii și specialiștii din sisteme, tocmai în ideea urgentării tuturor lucrărilor. Am adus la punctele de lucru tot ceea ce am avut la dispoziție, astfel că pe multe șantiere am dublat ritmul de lucru, făcînd posibile realizările actuale. Desigur, am fi putut să avansăm și mai mult dacă nu ne întîmpinam o serie de greutăți din partea unor furnizori de materii prime. De exemplu, în luna iulie din acest an, perioadă foarte bună de lucru pentru noi, care acționăm printre culturi, am stat pur și simplu din lipsă de ciment și o serie de tuburi de diferite dimensiuni. Dacă furnizorii noștri de la Hoghiz și Fieni ne livrau ritmic cimentul și tuburile PREMO sau din ozbocinent, puteam acoperi un mare front de lucru și finaliza încă din acest an Canalul-Vest".

Realizarea programului de irigații reprezintă pentru agricultura județului Buzău o problemă vitală. Anul acesta, spre exemplu, debitul mic de apă din riul Buzău a creat mari dificultăți pentru folosirea sistemelor de irigații, apa ajungînd doar pentru 10—12 mii de hectare. În aceste condiții, la o analiză a comitetului județean de partid s-au pus în evidență cîteva probleme de strictă urgență. **În primul rînd**, accelerarea ritmului de lucru pe șantierele de irigații, pentru ca în anul viitor, termenul obligatoriu de finalizare a tuturor lucrărilor din Cîmpia Buzăului, agricultura județului să poată beneficia de uriașele investiții făcute de statul nostru în această zonă agricolă a țării. **În al doilea rînd**, se impune urgentarea lucrărilor și pe șantierul de la barajul Siriu, pentru ca apa dătătoare de viață să poată ajunge la rădăcina plantelor. În momentul de față se execută lucrări la cele trei baraje hidroenergetice de pe canalul magistral energetic, la Cîndești, unde se face o acumulare de 20 milioane mc de apă, la Vernești și Smileasca. Așadar, acest canal cu dublu rol, pentru energie și pentru irigații, este direct implicat în punerea în funcțiune a întregului sistem de irigații din Cîmpia Buzăului. Ministerul Energiei Electrice, care coordonează lucrările, trebuie să intensifice ritmul construcțiilor și să pună în stare de funcționare obiectivele stabilite. Analizînd în mod concret stadiul lucrărilor, Comitetul județean de partid Buzău a luat o serie de măsuri pentru mărirea capacității de lucru de pe toate șantierele de irigații, apropiind unele termene de încheiere a lucrărilor. „Pentru realizarea în întregime a programului județean — ne spune tovarășul ing. Gheorghe Alexandrescu, directorul I.E.E.L.I.F. Buzău — am întreprins o serie de acțiuni cu scopul măririi timpului efectiv de lucru pe fiecare șantier. Ca și în anul trecut, pe unele șantiere, unde avem condiții, am extins activitatea în două schimburi, tocmai pentru a recupera o bună parte din întîrzierile provocate de lipsa de ritmicitate în aprovizionarea cu ciment, tuburi și combustibil. Pe șantierul național al tineretului, de la Ulmeni, ca și la Dealul Viei, lucrările sînt în stadii foarte avansate. În acest an am lucrat mult mai bine, mobilizînd un mare număr de oameni și utilaje, astfel că am ajuns în partea finală cu Canalul-Vest, din care mai avem 3—4 kilometri pentru a asigura apa pentru județul Prahova. Sîntem, de asemenea, în faza finală cu amenajările interioare pentru zona servită de Canalul-Vest. Am executat un volum important în zona Canalului-Est, astfel că aducțiunea este realizată în proporție de 70 la sută. Canalul-Est va servi o suprafață de 7 000 hectare. Se află în stadii finale lucrările la stațiile de pompare 23 și 24, deschizînd în același timp front de lucru și la 12 stații de pe Canalul-Est. La amenajarea Canalului-Vest au lucrat și lucrează zilnic peste 200 de oameni și 30—40 de utilaje de săpat, transportat pămînt și dalat. Inițiativa de a folosi întregul personal tehnic și muncitor din activitatea de exploatare pentru realizarea unor lucrări de construcții-montaj, utilizarea în mai mare măsură a prefabricatelor din beton în executarea unor construcții hidrotehnice, piese confecționate în sectorul nostru specializat, mecanizarea în totalitate a lucrărilor de impermeabilizare a canalelor pentru irigații, toate au condus la realizarea unui volum sporit de lucrări. Din păcate, ca și anul trecut, ne-am confruntat și încă ne confruntăm cu o serie de greutăți provocate de lipsa de ritmicitate în aprovizionarea cu ciment, tuburi de diferite mărimi, dar mai ales cu un mod defectuos de aprovizionare cu combustibil. De asemenea, lipsa unor conductori ca și a unor cabluri ne-a împiedicat pînă în prezent să facem recepția amenajărilor noi. Dintr-un necesar de 120 de tone de cablu pe care trebuia să-l primim de la Întreprinderea de produse electrotehnice din Bistrița-Năsăud, am primit doar 20 de tone. Fără aceste cabluri nu putem „electrifica" sistemul".

Paralel cu activitatea de punere în funcțiune a noilor sisteme de irigații din Cîmpia Buzăului, I.E.E.L.I.F. Buzău și-a concentrat atenția și în zona din Lunca Călmățuiului, unde riul cu același nume (un riu vagabond, cum îl denumesc specialiștii) a fost regularizat și îndiguit, fapt care a făcut posibilă executarea lucrărilor de desecare pe o suprafață de 34 000 hectare, drenaje pe o suprafață de 7 700 hectare și irigații pe 6 300 hectare. Sistemul de irigații pe cele 6 300 hectare este realizat prin foraje de mici adîncimi cu rol de drenaj vertical, ca și pentru apa de irigații. Astfel, în caz de secetă se scoate apa pentru irigat, iar în caz de exces este evacuată. Firește, în acest sistem acționează un mare număr de pompe modificate împreună cu constructorul pentru a fi introduse în foraje. În această direcție, conducerea unității din Buzău a făcut programe de montaj împreună cu firma constructoare, „Aversa"-București, dar lipsa de stabilitate a pompelor, calitatea lor creează multe neajunsuri, care impun ca întreprinderea constructoare să acționeze mai mult în direcția îmbunătățirii calității acestor pompe.

Din investigațiile întreprinse pe șantierele de irigații, ca și din discuțiile cu activiști ai comitetului județean de partid, cu cadre din conducerea întreprinderii județene specializate, consemnînd în același timp și o serie de opinii ale unora dintre constructori, trebuie spus că se impun soluționate de urgență o serie de probleme, cu deosebire cele legate de aprovizionarea cu materii prime și materiale de strictă necesitate, cum sînt cimentul, tuburile cu diametru de 160 și 225 mm (furnizor : Combinatul de lianți și azbociment din Fieni), hidrofoare, la care din 24 de bucăți planificate nu au ajuns pe șantierele din Buzău nici unul (furnizor : Întreprinderea hidraulică Rm. Vîlcea), ca să ne limităm doar la acestea, pentru că lista lor este mult mai lungă.

Toate acestea evidențiază necesitatea asigurării tuturor condițiilor și a forțelor prevăzute pentru amenajarea și punerea în funcțiune a noilor capacități de irigații la timp și în conformitate cu prevederile din programul național, aceasta prezentînd o mare însemnătate economică pentru dezvoltarea agriculturii județului Buzău, pentru obținerea unor recolte mari, sigure și stabile și în această zonă a țării.

Petre CRISTEA
Stelian CHIPER
corespondenții „Scînteii"

Sondajul „Scînteii" pe șantiere de irigații din județul Buzău

Proprietatea socialistă de stat şi cooperatistă — baza dezvoltării economice

Strategia făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate cuprinde ca o componentă esenţială, aşa cum se arată în Programul partidului şi cum a subliniat în repetate rînduri secretarul general al partidului nostru, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, dezvoltarea susţinută a proprietăţii socialiste, de stat şi cooperatistă, afirmarea tot mai activă a acesteia ca bază economică a sistemului nostru social, a creşterii potenţialului economic al ţării şi gradului de civilizaţie materială şi spirituală a poporului, a întăririi suveranităţii şi independenţei naţionale. Documentele Congresului al XIII-lea şi Conferinţei Naţionale ale partidului, Tezele din aprilie pentru plenara C.C. al P.C.R. pun în evidenţă necesitatea consolidării şi dezvoltării proprietăţii socialiste asupra mijloacelor de producţie, a creşterii răspunderii cu care fiecare unitate socialistă şi colectiv de oameni al muncii gospodăresc avuţia socială şi fructifică posibilităţile de progres create de forma socială de apropriere, însuşire şi folosire a mijloacelor de producţie şi a rezultatelor producţiei colective. În expunerea prezentată la sedinţa Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. din 29 aprilie a.c., tovarăşul NICOLAE CEAUŞESCU releva în acest sens că **„este necesar să crească răspunderea colectivă a oamenilor muncii în calitate de proprietari şi producători, care au în administrare o parte a bogăţiei întregului popor. Consider că trebuie să avem permanent în vedere că proprietatea socialistă de stat şi cooperatistă reprezintă singura bază trainică pentru progresul economico-social şi făurirea cu succes a socialismului şi comunismului"**.

Obiectivele dezvoltării continue a proprietăţii socialiste, de stat şi cooperatistă, se află în centrul preocupărilor colectivelor de oameni ai muncii, al activităţii ideologico-educative, obiective avînd o însemnătate principială şi practică decurgînd din transformările şi perspectivele pe care le implică dezvoltarea socialistă a economiei româneşti în procesul făuririi societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintării spre comunism.

Contribuţia P.C.R., a tovarăşului Nicolae Ceauşescu la fundamentarea conceptului de proprietate socialistă

Proprietatea socialistă se creează în procesul transformărilor revoluţionare care au loc o dată cu edificarea economiei socialiste unitare. În ţara noastră rolul hotărîtor în această direcţie a revenit naţionalizării principalelor mijloace de producţie şi cooperativizării micilor producători de mărfuri din agricultură şi din celelalte ramuri ale economiei naţionale, procese revoluţionare care au condus la formarea proprietăţii de stat, ca bun al întregului popor, şi, respectiv, a proprietăţii cooperatiste. Proprietatea socialistă în cele două forme nu rămîne imuabilă, ci se dezvoltă şi se consolidează neconteniu, atît prin acumularea socialistă şi dezvoltarea forţelor de producţie, cît şi prin perfecţionarea metodelor, căilor şi sistemului economico-organizatoric de realizare şi funcţionare a proprietăţii ca relaţie socialistă de producţie, rolul hotărîtor în acest proces revenind perioadei care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului.

Procesul de dezvoltare şi perfecţionare a proprietăţii socialiste a avut şi are la bază o strategie unitară, formulată şi fundamentată prin contribuţia hotărîtoare a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, în a cărui operă teoretică şi-au găsit o amplă analiză creatoare asemenea probleme cardinale ale conceptului de proprietate socialistă, cum sînt: conţinutul şi locul proprietăţii socialiste în economia socialistă, formele proprietăţii socialiste şi raporturile dintre ele în procesul de făurire a societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi al înaintării spre comunism, căile şi modalităţile de dezvoltare a proprietăţii socialiste, precum şi relaţia dintre perfecţionarea mecanismului economico-financiar şi dezvoltarea democraţiei socialiste, pe de o parte, şi cerinţele afirmării relaţiilor socialiste de proprietate, pe de altă parte.

În întreaga activitate teoretică şi practică de edificare a noii orînduiri sociale, partidul nostru se sprijină pe teza amplu fundamentată în opera secretarului său general, potrivit căreia nu se poate vorbi de o economie socialistă fără a aşeza la baza ei proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producţie. Impunîndu-se ca relaţie socială fundamentală între membrii societăţii socialiste, relaţie care se formează în legătură cu stăpînirea şi folosirea în comun a mijloacelor de producţie, proprietatea socialistă determină **natura social-economică** nouă, socialistă, a tuturor celorlalte relaţii economico-sociale care se formează în procesul producţiei, repartiţiei, schimbului şi consumului de bunuri materiale şi servicii, poziţia membrilor societăţii în sistemul producţiei sociale şi al conducerii activităţii economico-sociale.

Ea lichidează separarea pe care capitalismul a operat-o, prin mijloace specifice unui mod de producţie bazat pe exploatare, între producătorii de bunuri materiale şi spirituale, pe de o parte, şi factorii materiali ai producţiei sociale — mijloacele de producţie —, pe de altă parte. Prin aceasta, proprietatea socialistă restabileşte unitatea firească dintre factorul material şi factorul uman al producţiei — forţa de muncă —, creează baza pentru armonizarea intereselor individuale ale oamenilor muncii cu cele generale ale societăţii, stimulînd dezvoltarea şi perfecţionarea producţiei. Este meritul orînduirii socialiste că după secole de exploatare a oamenilor muncii de către burghezie şi moşieri, producătorii bunurilor materiale devin şi proprietari ai acestora, realizîndu-se, astfel, o bază economică nouă şi trainică pentru relaţii sociale echitabile între oameni. Aşa cum arăta Marx, caracterului social al producţiei şi muncii şi formei sociale de apropriere a mijloacelor de producţie le corespunde în socialism o formă socială de însuşire a produsului muncii şi utilizare a lui în concordanţă cu cerinţele dezvoltării societăţii şi ale membrilor ei. În procesul repartiţiei se instituie acum un criteriu unic, — munca — deopotrivă valabil pentru toţi membrii societăţii, pe baza căruia se comensurează atît contribuţia la dezvoltarea economico-socială, cît şi partea care le este destinată în vederea satisfacerii trebuinţelor materiale şi spirituale.

Experienţa construcţiei socialiste arată, în acelaşi timp, că proprietatea socială şi relaţiile economice pe care le generează asigură premisele pentru conducerea planică a activităţii economico-sociale pe toate treptele economiei, atît în interiorul unităţilor economico-sociale, cît şi la scara întregului proces al reproducţiei socialiste lărgite, făcînd necesare şi posibile coordonarea unitară a întregii economii naţionale, dirijarea conştientă a producţiei, repartiţiei şi schimbului, convergenţa intereselor economice ale întreprinderilor şi membrilor societăţii.

Dezvoltarea şi perfecţionarea orînduirii socialiste sînt însoţite nu numai de creşterea avuţiei naţionale, proprietate socială, ci şi de perfecţionarea formelor acesteia, a raporturilor dintre ele, precum şi a ceea ce s-ar putea denumi mecanismul ei de realizare ca relaţie socială de producţie. Experienţa construcţiei socialiste arată că mai ales în acest din urmă aspect viaţa pune mereu noi probleme şi noi cerinţe, iar practica socială relevă noi valenţe ale proprietăţii socialiste, impune abordarea ei în strînsă legătură cu complexitatea crescîndă a raporturilor pe care le exprimă, precum şi căutarea unor forme perfecţionate de realizare şi dezvoltare.

În concepţia partidului nostru, perfecţionarea acestor forme şi în general a întregului mecanism economic trebuie să se realizeze nu prin reintoarcere la diferite forme de proprietate particulară, nu prin diminuarea, ci prin afirmarea mai puternică a proprietăţii comune a oamenilor muncii. Totodată, partidul nostru a criticat, încă la Conferinţa Naţională a partidului din decembrie 1967, orice tendinţă de contrapunere a celor două forme ale proprietăţii socialiste, de stat şi cooperatistă, şi îndeosebi teza după care proprietatea cooperatistă ar fi o formă inferioară de proprietate socialistă, considerînd că ambele au o esenţă comună socialistă şi orice neglijare a uneia sau alteia dintre ele nu poate aduce decît daune intereselor generale ale societăţii socialiste. Îmbinarea strînsă a proprietăţii socialiste de stat şi a celei cooperatiste într-un tot unitar în ansamblul economiei naţionale, arăta tovarăşul Nicolae Ceauşescu, oferă posibilităţi largi de folosire raţională a tuturor resurselor materiale şi umane ale societăţii, permite creşterea în ritm susţinut a producţiei, satisfacerea tot mai înaltă a cerinţelor materiale şi spirituale ale oamenilor muncii de la oraşe şi sate.

Dezvoltarea şi întărirea proprietăţii socialiste, factor esenţial al progresului

Pornind de la faptul că proprietatea socialistă constituie baza orînduirii noastre, partidul nostru acţionează consecvent pentru consolidarea şi dezvoltarea ei continuă. Edificatoare în această privinţă este creşterea avuţiei naţionale acumulate, de la 330 miliarde lei în 1950 la circa 5 trilioane lei în prezent, contribuţia hotărîtoare în această direcţie revenind perioadei care a trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, perioadă în care pentru dezvoltare economico-socială s-a alocat circa o treime din venitul naţional. În acest cadru, o dinamică deosebită au cunoscut fondurile fixe, care reprezintă peste 3,2 trilioane lei, din care peste 2,5 trilioane lei reprezintă valoarea fondurilor fixe productive, de ale căror volum, structură şi calitate depind înzestrarea tehnică a muncii în procesul de producţie şi posibilităţile de creştere a productivităţii muncii. Aşa cum s-a arătat la Conferinţa Naţională a partidului din decembrie 1987, pe această bază, fiecare cetăţean al României, în calitatea sa de proprietar — împreună cu întregul popor — asupra tuturor bogăţiilor patriei, are în proprietate peste 140 000 lei fonduri fixe. Au avut loc, totodată, schimbări calitative în structura şi calitatea obiectului proprietăţii socialiste asupra mijloacelor de producţie, prin creşterea ponderii fondurilor fixe noi şi modernizate. Astfel, peste 80 la sută din fondurile fixe care funcţionează astăzi în economie sînt rodul politicii de acumulare socialistă din ultimii 20 de ani. Asemenea mutaţii calitative a cunoscut în primul rînd partea cea mai activă a fondurilor fixe, concretizată în maşini, instalaţii, utilaje, aparate, uneltele de muncă mecanice şi automatizate.

Aşa cum releva tovarăşul Nicolae Ceauşescu în Tezele din aprilie, creşterea continuă a bogăţiei naţionale, în primul rînd a fondurilor fixe, pe baza celor mai noi cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, repartizarea echitabilă a veniturului naţional reprezintă, în continuare, singura cale pentru ridicarea patriei pe noi trepte de progres şi civilizaţie, pentru întărirea suveranităţii şi independenţei naţionale. Prin alocarea, în acest cincinal, a unei părţi importante — circa 30 la sută din venitul naţional — pentru acumulare socialistă, valoarea fondurilor fixe va ajunge la sfîrşitul cincinalului la circa 3,8 trilioane lei, iar avuţia naţională acumulată la circa 5,5 trilioane. În acest cadru se realizează ample programe de investiţii şi de modernizare a aparatului de producţie, bazate pe promovarea progresului tehnico-ştiinţific contemporan.

O dată cu acest proces de creştere şi perfecţionare calitativă a obiectului proprietăţii socialiste, de stat şi cooperatistă, sporesc gradul de socializare socialistă a mijloacelor de producţie şi sfera de cuprindere a proprietăţii socialiste, se accentuează interdependenţa şi conlucrarea dintre cele două forme ale proprietăţii socialiste, de stat şi cooperatistă, de integrare a lor în mecanismul funcţional al economiei naţionale.

Un rol de seamă în această privinţă revine accentuării proceselor de concentrare, specializare şi cooperare între întreprinderile aflate în proprietatea întregului popor, între unităţile cooperatiste, precum şi între unităţile aflate în cele două forme de proprietate. De asemenea, de o importanţă deosebită în această privinţă sînt cuprinderea activităţii tuturor unităţilor economico-sociale, proprietate de stat şi cooperatistă, în planul naţional unic de dezvoltare economico-socială, proclamarea pămîntului ca bun naţional ce trebuie conservat şi utilizat în conformitate cu interesele întregului popor, indiferent de forma de proprietate în care se află, constituirea şi funcţionarea de asociaţii economice intercooperatiste sau de unităţi mixte, de stat şi cooperatiste, crearea şi funcţionarea consiliilor unice agroindustriale de stat şi cooperatiste, care asigură conducerea şi organizarea unitară a agriculturii pe plan teritorial. Relevînd necesitatea intensificării preocupărilor pentru întărirea întreprinderilor agricole de stat şi a cooperativelor agricole, tovarăşul Nicolae Ceauşescu a subliniat în Tezele din aprilie sarcina cuprinderii mai active în sistemul socialist al agriculturii, prin corelarea în cadrul consiliilor agroindustriale, într-o formă de cooperare cu cooperativele sau cu întreprinderile de stat, a întregii ţărănimi, astfel încît veniturile de bază ale acestela să fie strîns legate de sectorul socialist al agriculturii.

Baza democraţiei socialiste, a autoconducerii muncitoreşti şi autogestiunii economico-financiare

Desfiinţarea proprietăţii capitaliste asupra mijloacelor de producţie, care alcătuia baza înstrăinării oamenilor muncii de mijloacele de producţie, creează premise pentru dezvoltarea democraţiei socialiste şi pentru lichidarea înstrăinării lor de actul adoptării deciziilor şi al conducerii. Relevînd legătura dintre cucerirea puterii, dezvoltarea proprietăţii sociale şi exercitarea drepturilor democratice, clasicii marxismului arătau că centralizînd uneltele de producţie în mîinile statului, „adică în mîinile proletariatului organizat ca clasă dominantă", clasa muncitoare trebuie totodată să acţioneze pentru a spori puternic masa forţelor de producţie, într-o societate „în cadrul căreia dezvoltarea liberă a fiecăruia este condiţia pentru dezvoltarea liberă a tuturora".

Pe temelia proprietăţii socialiste se clădeşte întregul sistem al democraţiei muncitoreşti-revoluţionare, oamenii muncii, fără deosebire de naţionalitate, sex, vîrstă sau profesiune, avînd garantat dreptul la muncă, la învăţătură, dreptul de a participa, în funcţie de munca depusă şi de rezultatele obţinute, la repartizarea produselor muncii. În acelaşi timp, realizînd unitatea nemijlocită dintre producător şi mijloacele de producţie, proprietatea socialistă creează temelia pentru apariţia şi dezvoltarea unui tip nou de democraţie — democraţia economică socialistă. Ţinînd seama de legătura organică ce există între proprietate şi funcţia de conducere, care în mod legic aparţine proprietarului asupra mijloacelor de producţie, se poate spune că participarea oamenilor muncii la conducere în socialism decurge din însăşi natura proprietăţii sociale — formei colective de apropriere a mijloacelor de producţie trebuind să-i corespundă forme colective de adoptare a deciziilor. Pe de altă parte, gradul real de participare a oamenilor muncii la conducere reprezintă, în acelaşi timp, un indicator de bază al maturităţii proprietăţii socialiste. Complexitatea sporită a raporturilor de proprietate în socialism constă în faptul că proprietatea socială nu exclude, ci, dimpotrivă, implică, prin natura ei, raportarea individului la obiectul proprietăţii sociale ca la proprietatea sa, după cum, pe de altă parte, calitatea de proprietari colectivi şi producători socialişti uniţi nu exclude răspunderea individuală. Abordarea proprietăţii socialiste sub aceste două laturi inseparabile — mijloacele de producţie aparţinînd simultan tuturor şi fiecăruia dintre membrii societăţii sau colectivităţii — implică obligaţii şi răspunderi multiple pentru societate şi membrii ei, precum şi forme economice, juridice şi organizatorice diferite de exprimare, consacrare şi realizare. Ceea ce şi face ca procesul de perfecţionare a mecanismului economic, a metodelor şi formelor de conducere să se împletească şi cu procesul de perfecţionare a relaţiilor de proprietate. În acest sens, la plenara lărgită a Comitetului Central al partidului din 1—2 iunie 1982, tovarăşul Nicolae Ceauşescu releva că ţinînd seama de caracterul social al proprietăţii, al muncii şi repartiţiei este necesar să reflectăm şi să aducem îmbunătăţiri în ce priveşte noţiunea de proprietate, să întărim conştiinţa şi manifestarea puternică a calităţii de proprietari a oamenilor muncii, să se perfecţioneze principiile de proprietate, astfel încît oamenii muncii dintr-o unitate economico-socială să-şi realizeze mai bine calitatea de proprietari asupra părţii din proprietatea întregului popor încredinţată lor spre gospodărire şi dezvoltare.

Rolul hotărîtor în această direcţie l-au avut măsurile de instituţionalizare a autoconducerii, ca principiu şi formă prin care oamenii muncii iau parte direct sau prin reprezentare la adoptarea deciziilor privind activitatea economico-socială şi poartă răspunderea pleină pentru buna funcţionare, gospodărire şi dezvoltare a unităţii în care îşi realizează calitatea de producători şi proprietari. Totodată, instituţionalizarea autogestiunii economico-financiare asigură mijloacele şi pîrghiile economice necesare pentru exercitarea autoconducerii muncitoreşti şi pune în legătură directă posibilităţile de dezvoltare a unităţii economice, precum şi de sporire a veniturilor oamenilor muncii cu rezultatele obţinute în îndeplinirea planului şi cu eficienţa gospodăririi fondurilor.

În cadrul procesului de perfecţionare a relaţiilor de proprietate, în ţara noastră o importantă deosebită prezintă şi instituirea contractului-angajament, prin legea nr. 3 din 1983, care cuprinde un sistem de norme şi pîrghii, cu caracter juridic privind administrarea, gospodărirea judicioasă, apărarea şi dezvoltarea proprietăţii socialiste a întregului popor pe toate treptele organizării economiei naţionale, în strînsă legătură cu cerinţele şi principiile autoconducerii muncitoreşti şi autogestiunii economico-financiare.

Totodată, legiferarea în 1982 a participării cu părţi sociale a oamenilor muncii la fondul de dezvoltare întăreşte legătura dintre participanţii la producţia socială şi proprietatea socialistă. Potrivit principiului instituit, oamenii muncii pe lîngă calitatea de proprietari colectivi ai părţii încredinţate din proprietatea întregului popor spre gospodărire în întreprinderea respectivă dobîndesc şi calitatea de proprietar direct, prin participarea cu părţi sociale asupra unei părţi din valoarea fondurilor fixe aparţinînd întreprinderii respective.

În condiţiile trecerii la dezvoltarea intensivă a economiei, întărirea şi dezvoltarea proprietăţii socialiste depind într-o măsură tot mai mare de creşterea eficienţei economice, de calitatea muncii în toate sectoarele şi unităţile economice şi social-culturale.

Sarcinile organelor şi organizaţiilor de partid, ale consiliilor oamenilor muncii privind buna gospodărire şi dezvoltarea proprietăţii socialiste

Promovarea formelor democratice de conducere şi creşterea eficienţei, ca factori ai dezvoltării proprietăţii socialiste, fac necesar, aşa cum a relevat tovarăşul Nicolae Ceauşescu în expunerea la şedinţa comună a Consiliului Naţional al Oamenilor Muncii şi Consiliului Naţional al Agriculturii din iunie a.c., ca în activitatea întreprinderilor, centralelor, a tuturor ramurilor de activitate să se producă o schimbare radicală în felul de soluţionare a problemelor activităţii economice, mai ales a celor ale dezvoltării intensive. Ele implică un spirit revoluţionar în munca organelor şi organizaţiilor de partid, a organelor de conducere colectivă din toate unităţile. **„Autoconducerea, autogestiunea, mecanismul economico-financiar pe care l-am creat** — a subliniat secretarul general al partidului la şedinţa comună a celor două organisme ale democraţiei muncitoreşti — **trebuie să se caracterizeze printr-un larg spirit revoluţionar, democratic, prin dezbaterea temeinică, în spirit critic şi autocritic, a tuturor planurilor şi programelor de dezvoltare, prin asigurarea unei tot mai strînse conlucrări între organele de stat şi organele noi ale democraţiei muncitoreşti-revoluţionare".**

Organelor şi organizaţiilor de partid, consiliilor oamenilor muncii le revine, totodată, sarcina de a mobiliza colectivele din întreprinderile respective la realizarea integrală a prevederilor de plan şi gospodărirea cu eficienţă ridicată a tuturor fondurilor din dotare. Munca politică şi organizatorică trebuie să aibă în centrul ei şi activitatea de combatere a oricăror forme de risipă, afirmarea unui puternic spirit de proprietari socialişti uniţi ai avutiei, a unei atitudini responsabile faţă de bunurile proprietate obştească, precum şi combaterea fermă a atitudinilor retrograde, a tentativelor de sustragere din avutul obştesc, făcînd să se înţeleagă bine faptul că orice lezare a proprietăţii socialiste constituie implicit o acţiune ce prejudiciază interesele fiecărui membru al societăţii.

Pentru aceasta, organele şi organizaţiile de partid, organismele democraţiei muncitoreşti trebuie să acorde o atenţie primordială ridicării nivelului de pregătire profesională, şi îndeosebi economică şi juridică, precum şi muncii politico-educative, întăririi controlului asupra modului în care fiecare membru al colectivului îşi îndeplineşte sarcinile decurgînd din planul întreprinderii.

Gh. CREŢOIU

CONSULTAŢIE ÎN SPRIJINUL PARTICIPANŢILOR LA ÎNVĂŢĂMÎNTUL POLITICO-IDEOLOGIC DE PARTID

„Proprietatea socialistă, de stat şi cooperatistă – baza dezvoltării economice, a creşterii bunăstării poporului. Orientările cuprinse în expunerea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, din 29 aprilie 1988 despre necesitatea întăririi spiritului de responsabilitate revoluţionară faţă de buna gospodărire şi dezvoltare a avuţiei naţionale"

70 DE ANI DE LA FĂURIREA STATULUI NAŢIONAL UNITAR ROMÂ

Adîncile temeiuri istorice ale unităţii

(Urmare din pag. 1)

duirea feudală, ca şi cea capitalistă cunoaşte tensiunile şi conflictele economico-sociale şi politice dintre clasele antagoniste. Societatea românească a cunoscut şi ea aceste fenomene. Dincolo însă de contradicţiile inerente orînduirilor cu clase antagoniste a existat un puternic sentiment de unitate de fiecare dată cînd invaziile străine au pus în primejdie existenţa poporului român, ameninţat cu înrobirea şi lichidarea organizării sale statale care îi conferea identitatea politică. Reflexul de solidaritate al tuturor claselor şi categoriilor sociale în apărarea pămîntului românesc, a libertăţii şi instituţiilor sale şi-a găsit expresia în războiul întregului popor pentru apărarea patriei. Sub steagul luptei pentru apărarea independenţei s-au aflat toate clasele şi categoriile societăţii româneşti. Cînd statul, ca identitate politică a poporului român, a fost ameninţat (la sud de Dunăre şi în Ungaria Poarta otomană a lichidat structurile politice ale popoarelor cucerite), orice contradicţii şi neînţelegeri s-au estompat pentru a face loc unirii de cuget şi acţiune împotriva cuceritorului străin. Fără această unitate nu ar fi de înţeles marea performanţă realizată de români, care, singurii în Europa de sud-est, ajunsă sub stăpînirea Porţii otomane, au izbutit să impună acestei mari puteri recunoaşterea statutului de autonomie, care a îngăduit continuitatea organizării statale.

În condiţiile societăţii medievale, înfrunzirea simţămintelor de unitate ale românilor a constituit-o faptul cel mare a lui Mihai Viteazul: întîia unire a românilor, realizată în anul 1600. Biruitorul de la Călugăreni a înţeles că în faţa puterii Porţii otomane ţările române — Muntenia, Moldova şi Transilvania (la începutul secolului al XV-lea Dobrogea căzuse sub stăpînirea otomană) — trebuiau să alcătuiască un corp politic şi militar unitar. Mihai Viteazul nu a fost un cuceritor, preocupat să acumuleze coroane străine — aşa cum încearcă să-l înfăţişeze unii denigratori ai istoriei poporului român — ci un unificator — în descendenţa politică a marelui voievod Mircea, a lui Iancu de Hunedoara, a lui Ştefan cel Mare — al pămîntului românesc. Sensul naţional al celei dintîi uniri — atît la nivel domnesc, cît şi la cel popular — este pregnant relevat de desfăşurările din Transilvania, unde românii, populaţia autohtonă şi majoritară a principatului — erau supuşi unui regim de discriminare, care îi excludea din viaţa politică. Intrarea lui Mihai Viteazul în Transilvania a declanşat un val de mişcări antifeudale ale ţăranilor români, care vedeau în domnul de acelaşi neam cu ei, venit de peste Carpaţi, pe cel chemat să pună capăt opresiunii sociale şi naţionale: la rîndul său, Mihai Viteazul a încercat, în scurtul timp al cîrmuirii sale în Transilvania, să disloce sistemul politic întemeiat pe alianţa dintre nobilimea maghiară, patriciatul săsesc şi pătura conducătoare a secuilor, care excludea pe români din viaţa politică a Transilvaniei. Mihai Viteazul s-a ştiut cîrmuitor peste români, iar muntenii, moldovenii şi transilvănenii au ştiut că domnul care îi adusese sub aceeaşi autoritate — puterea sa domnească — era român, era de acelaşi neam cu ei. Dacă întîia unire nu a fost de durată, caracterul ei efemer nu a venit din lipsa simţămîntului de unitate al românilor, ci din pricina uneltirilor forţelor ostile Viteazului, în primul rînd a imperiilor otoman şi habsburgic şi a regalului polon.

Conştiinţa unităţii de neam a devenit însă tot mai viguroasă, şi ea a fost exprimată de marii cronicari din secolele XVII şi XVIII care au întreprins — evident, la nivelul de cunoştinţe al timpului lor — fundamentarea ştiinţifică a unităţii româneşti. Formula învăţatului stolnic Constantin Cantacuzino este memorabilă: „Însă românii înţeleg nu numai cestea de aici (din Muntenia — n.n.), ce şi den Ardeal, carii încă şi mai neaoşe sînt, şi moldovenii, şi toţi ciţi şi într-altă parte să află şi au această limbă, măcar fie şi cevaşi mai osebită în nişte cuvinte den amestecarea altor limbi, cum s-au zis mai sus, iară tot unii sînt. Ce dară pe acestea, cum zic tot românii îi ţinem, că toţi aceştea dintr-o fîntînă au izvorît şi cură".

Cînd progresul societăţii româneşti a angajat-o în tranziţia de la medieval la modern, cînd reţeaua relaţiilor economice s-a extins şi consolidat în spaţiul românesc, cînd deci s-a format pe acest temei naţiunea română, conştiinţa unităţii de neam a devenit conştiinţa unităţii naţionale. Seismele revoluţionare din anii 1784, 1821 şi 1848 au jalonat drumul naţiunii române spre unitate şi independenţă naţională, spre progres social. Pentru militanţii luptei revoluţionare, modernizarea societăţii româneşti era indisolubil legată de făurirea statului naţional unitar şi independent. Dacă aceste obiective nu s-au înfăptuit mai devreme, explicaţia este de căutat în configuraţia politică din Europa central-răsăriteană şi de sud-est. Vecinătatea celor trei imperii reacţionare — otoman, habsburgic şi ţarist —, amestecul lor în viaţa societăţii româneşti, rapturile din teritoriul românesc au fost tot atîtea obstacole în calea unităţii tuturor românilor. Piedicile întîlnite nu au descurajat poporul român, care, în deceniile unit în efortul său de a-şi apăra independenţa, de a-şi făuri statul naţional, a găsit modalităţile cele mai adecvate şi în 1859, şi în 1877, în 1918 pentru a împlini ceea ce istoria cere, dar nu dă decît celor care luptă ca potenţialul obiectiv devină realitate istorică. „Istoria, — subliniază tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU — evocînd ne învaţă că dominaţia străină, existenţa în vecinătatea noastră a unor imperii au împiedicat într-o perioadă sau alta dezvoltarea economico-socială a poporului, formarea naţiunii române, statului naţional unitar. Aceste împrejurări vitrege nu au putut însă împiedica realizarea năzuinţelor poporului român, bazate pe conştiinţa originii, de a înfrînge orice greutăţi şi de a obţine victoria prin forţa marea sa cauză liberă şi independentă, prin realizarea statului naţional unitar, prin trecerea la făurirea societăţii socialiste".**

De-a lungul tuturor acestor etape istorice, evocate de secretarul general al partidului, poporul român a găsit în unitatea sa, în simţul puternic al solidarităţii naţionale forţa pentru a impune realizarea şi recunoaşterea voinţei sale de a trăi liber în frontierele statului său naţional. Unirea din 24 ianuarie 1859, realizată de moldoveni şi munteni prin eludarea deciziilor marilor puteri care le refuzaseră unirea într-un singur stat, independenţa de stat deplină proclamată în 1877, consacrată prin victoriile de pe cîmpurile de bătălie din sudul Dunării şi prin lupta diplomatică din 1878, au fost posibile pentru că toate forţele social-politice ale societăţii româneşti au înţeles imperativul istoric al independenţei şi unităţii naţionale, pentru că românii de pe tot întinsul vechii Dacii au perceput aceste evenimente ca verigile aceluiaşi proces de făurire a statului naţional unitar. Marea Unire din anul 1918 s-a integrat acestei serii de cauzalităţe istorică, împlinirii aspiraţiei de unitate naţională.

Astăzi, această unitate a căpătat o forţă nouă, un conţinut nou prin consolidarea coeziunii moral-politice a naţiunii române, angajată în efortul edificării societăţii socialiste multilateral dezvoltate. Grandioasele realizări ale „Epocii Nicolae Ceauşescu", ca şi îndrăzneţele şi generoasele proiecte de progres pe toate planurile al societăţii româneşti ar fi de neconceput fără unitatea de monolit a poporului român în jurul Partidului Comunist Român, al secretarului său general. Garanţia realizărilor viitoare este această admirabilă unitate, care ne dă încredere şi forţă.

Înaltă pregătire viitorilor specialişti

Sub semnul exigenţelor formulate în documentele partidului nostru, între care un loc de seamă îl ocupă cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, rostită la inaugurarea anului de învăţămînt 1988—1989, în luna octombrie s-au desfăşurat adunările generale ale oamenilor muncii din instituţiile de învăţămînt superior. Au fost tot atîtea prilejuri de analiză temeinică, efectuată în spirit revoluţionar, critic şi autocritic, a întregii activităţi şi de elaborare a unor măsuri superioare, care să determine creşterea calitativă, perfecţionarea muncii universitare. S-a dezbătut amplu modul în care consiliile profesorale, senatele universitare şi comitetele sindicatului, sub îndrumarea organizaţiilor de partid, asigură cunoaşterea, însuşirea şi aplicarea integrală în viaţă a hotărîrilor de partid şi a legilor ţării, a tuturor normelor care reglementează activitatea instituţiilor de învăţămînt superior. O atenţie deosebită a fost acordată pregătirii viitorilor specialişti, chemaţi să contribuie substanţial la ridicarea nivelului ştiinţific şi tehnic, competitiv al economiei româneşti, relevîndu-se, totodată, necesitatea intensificării activităţii universitare de cercetare, de conlucrare a învăţămîntului superior cu unităţile de producţie şi ştiinţifice, de perfecţionare a personalului didactic, pe măsura cerinţei subliniate pregnant în cuvîntarea tovarăşului Nicolae Ceauşescu la marea adunare populară de la Timişoara, cu prilejul deschiderii noului an de învăţămînt: **„Este necesar să facem astfel încît fiecare şcoală, fiecare institut superior să devină un puternic centru, o cetadelă a educaţiei şi formării tinerei generaţii, a constructorilor de mîine ai socialismului şi comunismului, a acelora care trebuie să asigure ridicarea continuă a patriei noastre pe noi şi noi culmi de progres şi civilizaţie, să asigure întotdeauna naţiunii noastre, poporului român un loc demn în rîndul naţiunilor libere ale lumii!"**. Iar concluziile reieşite din dezbateri şi-au găsit reflectarea în planuri de muncă şi în programe unitare, cuprinzînd activităţile politico-ideologice, tehnico-ştiinţifice, cultural-artistice şi sportive, adoptate ca documente de lucru pentru organizarea şi desfăşurarea cu rezultate superioare a anului de învăţămînt 1988—1989.

Beneficiind de o asemenea perspectivă, lucrările adunărilor generale ale oamenilor muncii au înfăţişat, pentru fiecare caz în parte, un adevărat portret al unităţii respective de învăţămînt superior, cu personalitatea, cu intregul ei fond de realizări şi de proiecte care adaugă astfel noi valenţe strălucitei tradiţii universitare româneşti. Recenta adunare generală a oamenilor muncii de la **Academia de studii economice din Bucureşti**, bunăoară, a scos în evidenţă o seamă de trăsături actuale care particularizează şi, într-un anume fel, încununează activitatea prodigioasă a acestei instituţii ce şi-a sărbătorit de curînd trei sferturi de veac de la înfiinţare, cu bucuria de a-şi fi adus o contribuţie însemnată la dezvoltarea în tot acest răstimp a învăţămîntului, ştiinţei şi culturii româneşti.

Raportul senatului şi al comitetului sindicatului, cît şi participanţii la dezbateri au evidenţiat la loc de frunte creşterea continuă, pe parcursul anului universitar precedent, a nivelului de pregătire asigurat studenţilor. Au fost astfel înregistrate procente de promovare de peste 93 la sută în învăţămîntul de zi şi seral, ca urmare, între altele, şi a faptului că în perioada amintită, pe baza programelor analitice unitare, au fost multiplicate sau tipărite 82 de cursuri, sinteze ale celor mai noi cunoştinţe în domeniu. De reţinut că, în prezent, mai mult de 60 la sută dintre disciplinele făcînd parte din planul de învăţămînt sînt acoperite cu cursuri şi materiale ajutătoare elaborate în ultimii patru ani. În desfăşurarea acestui proces au fost efectuate succesiv, la nivelul consiliilor profesorale şi al senatului, analize complexe de cursuri şi de alte materiale didactice, urmărindu-se îmbunătăţirea continuă atît a nivelului lor ştiinţific şi didactic, cît şi a rolului lor în educaţia patriotică, revoluţionară a studenţilor.

În strînsă condiţionare cu sporul de calitate al învăţămîntului, cercetarea ştiinţifică universitară a cunoscut şi ea — în vremea din urmă o evoluţie remarcabilă, implicîndu-se adînc în soluţionarea unor probleme importante ale economiei naţionale. Planul de cercetare ştiinţifică, pe bază de contracte, în valoare de 12 milioane lei la nivelul anului 1987—1988, a fost depăşit cu aproape 4 milioane lei. În prezent, Academia de studii economice se află angajată în acordarea de asistenţă şi consultanţă de specialitate la peste 50 de unităţi economice din Capitală şi din alte localităţi ale ţării, iar planul de cercetare, cu această largă deschidere, include domenii de vîrf ale ştiinţei economice: perfecţionarea conducerii unităţilor economice, modelarea cibernetică a proceselor economice, optimizarea activităţilor şi folosirea raţională, eficientă a factorilor de producţie, utilizarea calculatorului electronic în procesele de luare a deciziilor, creşterea productivităţii muncii, reducerea costurilor de producţie, ridicarea calităţii produselor, sporirea eficienţei operaţiunilor de comerţ exterior, reducerea consumurilor specifice de materii prime şi energie etc. Valorificînd sistematic rezultatele cercetărilor din aceste domenii, Academia de studii economice a reuşit în anul universitar 1987—1988 să organizeze 8 simpozioane şi sesiuni de comunicări ştiinţifice, înscrise în acţiunea de larg interes naţional „Creativitate şi eficienţă în învăţămînt".

Concepută şi desfăşurată în acelaşi spirit, ca o latură importantă şi permanentă a procesului instructiv-educativ, cercetarea ştiinţifică studenţească contribuie de asemenea la aprofundarea cunoştinţelor şi lărgirea orizontului profesional-ştiinţific al viitorilor specialişti. Temele elaborate de studenţi în cadrul cercurilor ştiinţifice au fost concentrate, în marea lor majoritate, pe investigarea unor probleme curente din viaţa întreprinderilor, iar unele dintre aceste lucrări reprezintă obiectul unor convenţii sau contracte încheiate cu unităţile economice de profil. Amploarea acestor preocupări este ilustrată şi de faptul că în anul universitar 1987—1988 au funcţionat 82 de cercuri ştiinţifice, cu participarea mai multor mii de studenţi, îndrumaţi de peste 300 cadre didactice şi specialişti din producţie şi din cercetare.

Însemnări pe marginea adunărilor generale ale oamenilor muncii din instituţiile universitare

Iar şirul realizărilor de acest gen ar putea continua. Şi totuşi, nu asupra lor şi-au concentrat mai întîi atenţia participanţii la dezbaterile adunării generale amintite. Reprezentanţii oamenilor muncii din Academia de studii economice au considerat asemenea succese ca firesti, nefireşti fiind doar lipsurile, sîneajunsurile de orice natură, şi mai cu seamă asupra acestora a fost îndreptată atenţia participanţilor la dezbateri. Iar în rîndul acestor realităţi perfectibile, la loc de frunte a fost amintit, pe bună dreptate, nivelul pregătirii studenţilor, în sporirea căruia există mari rezerve încă insuficient folosite. Ca ilustrare a acestei stări de lucruri a fost consemnat şi faptul că, dacă, într-adevăr, procentul de promovare înregistrează aici cote dintre cele mai ridicate, în schimb, semnificaţia lui valorică este considerabil diminuată de spectrul mediocrităţii, ale cărei proporţii nu pot fi ignorate: în învăţămîntul fără frecvenţă, bunăoară, unde sînt cuprinşi o treime din numărul total al studenţilor, ponderea notelor între 7—10 n

Tovarăşului ALVARO CUNHAL

Secretar general al Partidului Comunist Portughez

Stimate tovarăşe Cunhal,

Cu prilejul aniversării zilei dumneavoastră de naştere vă adresez calde felicitări şi cele mai bune urări de sănătate, putere de muncă, fericire şi succes deplin în activitatea dumneavoastră consacrată promovării aspiraţiilor de dreptate şi progres social ale comuniştilor şi oamenilor muncii portughezi.

NICOLAE CEAUŞESCU

Secretar general al Partidului Comunist Român

TELEGRAMĂ

Tovarăşul Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a trimis primului-ministru al Guvernului Republicii Algeriene Democratice şi Populare, Kasdi Merbah, cu prilejul numirii sale în această funcţie, o telegramă prin care îi adresează sincere felicitări şi cele mai bune urări de succes în îndeplinirea misiunii de înaltă răspundere cu care a fost investit. Se exprimă, totodată, convingerea că, acţionînd potrivit înţelegerilor şi orientărilor stabilite la nivel înalt, cele două guverne vor contribui la adîncirea şi extinderea tot mai puternică a raporturilor de prietenie şi colaborare statornicite între România şi Algeria.

Domnului NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele Republicii Socialiste România

Doresc să vă mulţumesc, în numele poporului turc şi al meu personal, pentru amabilul mesaj de felicitare pe care mi l-aţi adresat cu ocazia celei de-a 65-a aniversări a proclamării Republicii Turcia.

Sînt încredinţat că relaţiile de prietenie care există între cele două ţări ale noastre se vor dezvolta şi pe viitor.

Folosesc această ocazie pentru a vă adresa cele mai bune urări de sănătate şi fericire personală, precum şi de prosperitate continuă pentru poporul din Republica Socialistă România.

KENAN EVREN

Preşedintele Republicii Turcia

Domnului NICOLAE CEAUŞESCU

Preşedintele Republicii Socialiste România

În numele guvernului şi poporului Republicii Trinidad Tobago doresc să vă mulţumesc dumneavoastră, guvernului şi poporului Republicii Socialiste România, pentru amabilul mesaj de felicitare pe care ni l-aţi trimis cu ocazia celei de-a 26-a aniversări a independenţei Republicii Trinidad Tobago.

Vă rog să primiţi cele mai bune urări de fericire personală, de bunăstare pentru poporul Republicii Socialiste România.

NOOR MOHAMMED HASSANALI

Preşedintele Republicii Trinidad Tobago

COMUNICAT COMUN DE PRESĂ

privind vizita oficială a tovarăşului Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, în Republica Arabă Siriană

Tovarăşul Constantin Dăscălescu, prim-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, a efectuat o vizită oficială în R.A. Siriană, la invitaţia preşedintelui Consiliului de Miniştri al acestei ţări, Mahmoud Al-Zouabi, în perioada 7—9 noiembrie 1988.

În cursul vizitei, primul-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România a fost primit de secretarul general al Partidului Baas Arab Socialist din Siria, preşedintele Republicii Arabe Siriene.

Din partea tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, primul-ministru român a transmis preşedintelui Hafez Al-Assad un cald mesaj de prietenie, urări de sănătate şi fericire personală, de progres şi prosperitate continuă poporului sirian prieten.

Preşedintele Hafez Al-Assad a exprimat vii mulţumiri pentru mesajul şi urările primite şi a rugat, la rîndul său, să se transmită tovarăşului Nicolae Ceauşescu calde salutări prieteneşti şi cele mai bune urări de sănătate şi fericire personală, de progres şi bunăstare poporului român prieten.

În timpul convorbirilor oficiale dintre primul-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Siriene, care s-au desfăşurat într-o atmosferă de prietenie şi înţelegere reciprocă, s-a dat o înaltă apreciere contribuţiei hotărîtoare pe care o au întîlnirile şi convorbirile dintre tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, şi secretarul general al Partidului Baas Arab Socialist din Siria, preşedintele Republicii Arabe Siriene, Hafez Al-Asad, înţelegerile convenite la înalt nivel pentru dezvoltarea şi întărirea relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre cele două ţări şi popoare în toate domeniile de activitate. Prim-miniştrii celor două ţări au procedat la o analiză aprofundată a stadiului actual al relaţiilor bilaterale, perspectivelor lor de dezvoltare, o atenţie deosebită fiind acordată colaborării economice. Au fost subliniate cu satisfacţie rezultatele obţinute în domeniile schimburilor comerciale şi cooperării economice reciproc avantajoase.

Primul-ministru al guvernului român şi preşedintele Consiliului de Miniştri sirian au convenit noi măsuri practice pentru accelerarea realizării hotărîrilor şi înţelegerilor adoptate la nivel înalt în vederea dezvoltării tot mai largi a colaborării româno-siriene, îndeosebi pe linia intensificării cooperării economice şi extinderii schimburilor comerciale. De comun acord au fost adoptate măsuri concrete privind angajarea de noi acţiuni de cooperare corespunzător planurilor de dezvoltare a economiilor naţionale ale celor două ţări, precum şi încheierea tehnică şi financiară a obiectivelor şi lucrărilor realizate de întreprinderile româneşti în Siria.

În acest sens, s-a convenit ca, în perioada următoare, ministerele, organizaţiile şi întreprinderile economice şi firmele comerciale din cele două ţări să-şi intensifice contactele, activitatea de prospectare şi negocierile în vederea identificării şi realizării de noi proiecte de cooperare, în special în domeniile industriei construcţiilor de maşini, energiei electrice, agriculturii, precum şi pe tărîm tehnico-ştiinţific şi în alte domenii de interes comun.

Principalele rezultate ale convorbirilor şi măsurile convenite pentru dezvoltarea şi amplificarea cooperării economice şi a schimburilor comerciale au fost consemnate într-un protocol, semnat de cei doi prim-miniştri la încheierea vizitei.

A fost reafirmată hotărîrea celor două guverne de a întări rolul Comisiei mixte guvernamentale de cooperare economică şi tehnico-ştiinţifică în dezvoltarea pe multiple planuri a colaborării româno-siriene, iniţierea unor acţiuni concrete menite să asigure valorificarea superioară a potenţialului economic de care dispun cele două ţări, diversificarea schimburilor economice şi promovarea de noi forme şi modalităţi de cooperare, care să fie mai active şi eficiente în urmărirea şi realizarea integrală a înţelegerilor convenite la nivel înalt.

Primul-ministru al guvernului român şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Siriei au dat o apreciere pozitivă rezultatelor colaborării în domeniile ştiinţei, culturii şi învăţămîntului şi au exprimat dorinţa lărgirii şi îmbogăţirii în viitor a raporturilor în aceste domenii, ca o contribuţie importantă la întărirea prieteniei şi la o mai bună cunoaştere a istoriei, civilizaţiei şi realizărilor obţinute de poporele român şi sirian.

S-a relevat că dezvoltarea, în continuare, a colaborării economice, tehnico-ştiinţifice şi pe alte planuri dintre România şi Siria este în folosul ambelor ţări şi popoare.

Primul-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Siriene au făcut un schimb util de opinii cu privire la unele probleme majore ale situaţiei internaţionale, subliniind că evoluţia evenimentelor a confirmat pe deplin valabilitatea aprecierilor şi poziţiilor cuprinse în documentele politice semnate sau adoptate cu prilejul întîlnirilor româno-siriene la nivel înalt de la Bucureşti şi Damasc.

Cei doi prim-miniştri au subliniat importanţa încheierii cu succes a conferinţei de la Viena şi convenirii unor documente corespunzătoare, care să contribuie la realizarea dezarmării, la dezvoltarea colaborării în toate domeniile între state, la întărirea încrederii, securităţii şi păcii în Europa şi în întreaga lume.

Cele două părţi au acordat o atenţie deosebită situaţiei grave şi încordate din Orientul Mijlociu şi au subliniat că o pace globală, justă şi durabilă în această zonă nu se poate realiza decît pe baza retragerii Israelului din teritoriile arabe ocupate, inclusiv din Ierusalimul arab, şi restabilirii drepturilor naţionale ale poporului palestinian, în conformitate cu rezoluţiile O.N.U.

Părţile au făcut apel la intensificarea eforturilor internaţionale pentru soluţionarea situaţiei din Orientul Mijlociu şi s-au pronunţat pentru convocarea, în acest scop, a conferinţei internaţionale sub egida O.N.U., cu participarea tuturor părţilor interesate, inclusiv a Organizaţiei pentru Eliberarea Palestinei, şi a membrilor permanenţi ai Consiliului de Securitate.

Cei doi prim-miniştri au subliniat necesitatea intensificării eforturilor pentru soluţionarea problemelor subdezvoltării şi a problemei datoriilor externe, deosebit de mari, ale ţărilor în curs de dezvoltare, pentru instaurarea unei noi ordini economice internaţionale, bazată pe echitate şi egalitate între state.

Primul-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Siriene au exprimat deplina lor satisfacţie faţă de rezultatele rodnice ale convorbirilor şi au apreciat că acestea vor contribui la întărirea şi adîncirea în continuare a relaţiilor de prietenie şi colaborare dintre cele două ţări şi popoare.

Primul-ministru al guvernului român, tovarăşul Constantin Dăscălescu, a exprimat sincere mulţumiri pentru primirea caldă şi ospitalitatea generoasă de care s-a bucurat şi a adresat preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Siriene, Mahmoud Al-Zouabi, invitaţia de a face o vizită oficială în Republica Socialistă România.

Invitaţia a fost acceptată cu plăcere, data vizitei urmînd a fi convenită pe cale diplomatică.

Încheierea convorbirilor oficiale

DAMASC 9 (Agerpres). — Miercuri s-au încheiat, la Damasc, convorbirile dintre primul-ministru al Guvernului Republicii Socialiste România, tovarăşul Constantin Dăscălescu, şi preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Arabe Siriene, Mahmoud Al-Zouabi.

Cei doi prim-miniştri şi-au exprimat satisfacţia pentru rezultatele la care s-a ajuns şi hotărîrea de a acţiona cu fermitate pentru finalizarea acţiunilor convenite.

S-a apreciat că actuala vizită oficială, desfăşurată în spiritul înţelegerilor convenite la întîlnirile dintre preşedinţii Nicolae Ceauşescu şi Hafez Al-Assad, a lărgit perspectiva conlucrării multilaterale româno-siriene, a permis identificarea de noi acţiuni de colaborare în domenii de importanţă majoră care valorifică mai intens posibilităţile ce le oferă economiile celor două ţări, în interesul popoarelor român şi sirian, al cauzei păcii, securităţii şi colaborării în lume.

Au fost semnate documentele convenite.

Rezultatele vizitei, ale convorbirilor sînt consemnate într-un comunicat adoptat de ambele părţi, care se dă publicităţii.

Cronica **zilei**

Miercuri dimineaţa a sosit, într-o vizită în portul Constanţa, nava militară franceză „Duperre". În aceeaşi zi conducătorul marşului, însoţit de un grup de ofiţeri francezi, a făcut vizite protocolare primarului municipiului Constanţa, la Comandamentul marinei militare şi la Institutul de marină.

La Monumentul victoriei şi la Cimitirul eroilor români şi francezi din primul război mondial, din Constanţa, au fost depuse coroane de flori din partea oaspeţilor.

Folosirea cu indici superiori a tuturor capacităţilor de producţie

(Urmare din pag. I)

lor proiectaţi constituie o altă cale esenţială de creştere a eficienţei utilizării mijloacelor de muncă. Este de la sine înţeles, nefiind necesară o demonstraţie detaliată, că numai de cîştig poate fi vorba atunci cînd un utilaj sau o instalaţie merg din plin. Practic, orice coborîre sub plafonul maxim de producţie a unui utilaj sau al unei instalaţii duce automat la creşterea costurilor şi de aici la diminuarea beneficiului, ceea ce în fapt înseamnă risipă de resurse.

În acelaşi context trebuie avută în vedere repunerea în funcţiune a **fondurilor fixe productive inactive.** Este vorba, în primul rînd, de maşini şi utilaje cu un grad avansat de uzură fizică sau morală, care însă mai pot fi folosite în anumite sectoare, după efectuarea unor lucrări de reparaţii şi modernizare. Totodată, trebuie avute în vedere maşinile şi utilajele care au devenit disponibile ca urmare a schimbării tehnologiei, a profilului producţiei sau chiar a supraestimării necesităţilor de dotare tehnică din unele unităţi. Or, toate aceste valori materiale în care sînt investite milioane de lei trebuie să-şi găsească neîntîrziat utilizarea cuvenită. Problema creşterii eficienţei fondurilor fixe a fost analizată în mod special la recenta şedinţă a Comitetului Politic Executiv al C.C. al P.C.R. Examinată şi cu alte prilejuri, problema a fost reluată anume din perspectiva evaluării rezultatelor obţinute şi a îmbunătăţirii prevederilor cuprinse în programul special stabilit în această privinţă, astfel încît să se asigure repararea şi modernizarea tuturor maşinilor, utilajelor şi instalaţiilor neutilizate şi introducerea lor grabnică în circuitul economic, prin transfer la întreprinderile care le pot utiliza corespunzător, în raport cu cerinţele procesului de producţie.

Oamenii muncii, în triplă lor calitate de proprietari, producători şi beneficiari, poartă întreaga răspundere pentru gospodărirea patrimoniului care le-a fost încredinţat de societate spre administrare. În spiritul principiilor autoconducerii şi autogestiunii economice, ei au datoria să se preocupe intens, să-şi organizeze în aşa fel activitatea încît fiecare utilaj din dotare să producă mai mult, la nivelul capacităţii sale maxime, astfel încît să se asigure îndeplinirea exemplară a planului pe acest trimestru şi pe întregul an.

Drumurile tinereţii

(Urmare din pag. I)

fotoreporterilor şi a camerelor de luat vederi. Şi, pe deasupra, bărbătescile jocuri din Maramureş ori învîrtita alăturate rockului şi modei retro.

Era un tumult odihnitor. Văzduhul nu dădea semne că l-ar tulbura vreun zgomot, deşi de undeva îşi luase zborul un stol de temerare păsări argintii.

Şi, deodată, dintr-un ascunziş de pădure, se sparge liniştea cerului. Cît ai clipi, luminişul lăsat de pîrtia îngustă e tăiat de stolul adineauri desprins de pămînt. Păreau avioane şi, din trupurile lor zvelte, făpturi coborîte din basme veneau spre noi. Pînă să mă dumiresc, văd mireasa păsind pe pămîntul pe care era aşteptată. Pe pîrtie, într-o superbă sanie trasă de cai năzdrăvani, o întîmpina, cu alaiul cuvenit, Făt-Frumos.

Locuitorii acelei zodii ştiau să se bucure la ceas de sărbătoare. Aveam să revăd în acea zi Scufiţa Roşie şi lupul cel rău, Capra cu trei iezi, Albă ca Zăpada şi foarte multii ei pitici, pentru că numai sapte nu erau în acea mulţime pestriţă, veselă şi colorată. Şi toate, ca într-un suvoi, s-au prelungit pînă seara tîrziu.

Oamenii acelui pămînt ştiau să petrecă frumos, cunoşteau secretul voioşiei, cum mai văzusem în alte zări, numite Izvorul Mureşului, Poiana Braşov, Şuior sau Valea de Peşti. Entuziasmul celor cărora le eram oaspete îmbrăca de fiecare dată forme diverse, dar bucuria semăna cu aceea de la ceas fierbinte de vară, cu atotstăpînitorul trident al lui Neptun.

Era într-o iarnă, era într-o vară...

Zodia tinereţii, unde mă simt mereu peregrin, avea să fie şi tărîmul surprizelor. Milioanele ei de locuitori descifrează continuu alte şi alte alcătuiri ale vieţii pe canoanele fericirii, de ei gîndite şi clădite. Nu arareori modul lor de viaţă capătă tonuri grave, accente după care se formează caracterele, conform latinescului „Mens sana in corpore sano". După cum le e cunoscut şi la fel de celebrul dicton al lui Jean Jaures, „dă-i omului un scop în viaţă şi-l scoţi din mediocritate". Şi ei au de mult o asemenea împlinire, graţie condiţiilor create cu atîta generozitate de conducerea de partid şi de stat.

Activitatea locuitorilor zodiei stăpînite de tineri operează cu instrumentele chirurgului spre profunzimi, de unde scot adevăruri fundamentale pentru comportamentul unei generaţii. Se abordează teme ce se răsfrîng, binefăcător, asupra culturii şi devenirii lor ca oameni.

Locuitorii zodiei tineretii călătoresc mult pe teritoriul pe care în douăzeci de ani au pus piciorul zdravăn. În forfota lor, plăcut amestecate, îi găseşti pretutindeni, avînd preferinţe, totuşi, pentru anume locuri unde te întîmpină cu zîmbetul molipsitor al tineretii, ei ştiind că „zîmbetul e distanţa cea mai scurtă dintre oameni", cum spune poetul. Auzi de Costeşti şi ştii că e vorba de întîlnirea lor cu vatra ancestrală. Ţi se vorbeşte de Izvorul Mureşului şi gîndul te poartă spre serbări ale bucuriei, riguros organizate. Numele de Costinesti înseamnă tinerete, savurînd razele soarelui şi apa mării, dar şi locul în care, totodată, se discută aprins despre impactul graficii satirice, jazului, artei actoriei şi imaginii de celuloid asupra formării tineretului, a educaţiei sale multilaterale.

Drumurile lor trec prin istoria poporului din care au descins, cercetîndu-i punctele fierbinţi ale luptei de veacuri pentru ca toţi românii să trăiască uniţi în graniţele aceleiaşi ţări, într-un stat unitar, liber şi independent, luptă desăvîrşită prin actul făuririi statului naţional unitar român în urmă cu 70 de ani.

Arareori însă îţi poţi observa pe organizatorii acestor „drumuri ale tineretii", din cadrul Biroului de turism pentru tineret, instituţie care a împlinit 20 de ani de activitate. Ar fi şi greu dacă ne gîndim că sînt doar o mînă de oameni aflaţi la punctul de unde se emit ideile, proiectele... Preocuparea lor de căpătîi — să facă din turismul tînăr o veritabilă instituţie de educaţie. Şi reuşesc.

vremea

Institutul de meteorologie şi hidrologie comunică timpul probabil pentru intervalul 10 noiembrie (ora 20) — 13 noiembrie (ora 20). În ţară : Vremea se va încălzi treptat, începînd din nord-vestul ţării ; ea se va resimţi îndeosebi în zonele de deal. Cerul va fi variabil. Cu totul izolat va mai fulgui în prima zi în estul ţării. În ultima zi se aşteaptă precipitaţii mixte (ploaie, lapoviţă şi ninsoare) în vestul ţării, dar tot la scara unor fenomene izolate. Temperaturile maxime vor fi cuprinse, ziua, între 2 şi 12 grade, iar minimele, noaptea, între minus 7 şi 3 grade, mai coborîte în prima noapte pînă la minus 12 grade. Local, se va produce ceaţă, îndeosebi în centrul ţării.

tv

19,00 Telejurnal
19,25 Agricultura — programe prioritare
19,45 Laureaţi ai Festivalului naţional „Cîntarea României"
20,20 Unirea ne-a fost leagănul dintîi. Documentar (color)
20,40 Film serial (color). „Trenul de aur". Coproducţie româno-polonă, realizată de Casa de filme cinci — Bucureşti şi Profil Film Varşovia. Premieră TV. Cu : Mitică Popescu, Waclaw Ulewicz, Ewa Kukinska, Gheorghe Cozorici, Silviu Stănculescu, Arkadusz Bazak, Jolanta Grusznic, Dan Condurache, Mircea Albulescu, Valentin Uritescu. Scenariul : Ioan Grigorescu. Regia : Bohdan Poreba. Ultimul episod
21,35 Democraţia muncitorească, revoluţionară în acţiune
21.50 Telejurnal
22.00 Închiderea programului

Succese de prestigiu ale echipelor româneşti de fotbal

CAMPIONII ROMÂNIEI DIN NOU LA ÎNĂLŢIME

Steaua Bucureşti — în sferturile de finală ale „Cupei campionilor"

MOSCOVA (Prin telefon). Steaua, campioana României, a jucat excelent şi partida retur cu Spartak Moscova, cîştigînd cu 2—1 (1—1), după ce la Bucureşti obţinuse acea categorică victorie cu 3—0. Trebuie să spunem însă că scorul de 2—1 nu reflectă nici pe departe superioritatea campionilor români. Pe un teren îngheţat bocnă, fotbaliştii noştri au jucat adesea ca pe un teren absolut normal, demonstrînd încă o dată acele calităţi tehnice înalte ce i-au făcut renumiţi. Golul marcat de Marius Lăcătuş în minutul 11 a fost şi el, printre alte dovezi, o probă de inspiraţie şi rafinament tehnic, după cum am putea spune că acea minge lobată de Hagi peste Dasaev (care a lovit bara transversală, min. 44) a fost chiar mai frumoasă decît... un gol ! Ar fi fost posibil ca Steaua să conducă cu 2—0, mult înainte de faza artistic lucrată de Hagi, dacă Bubnov, cu un ultim efort, n-ar fi degajat mingea de pe linia porţii la o lovitură frumoasă a tînărului Dumitrescu (min. 14). Dar, după aceste mari ocazii, în ultimul minut al reprizei a intervenit golul lui Cerenkov, gol prin care Spartak a egalat scorul.

După pauză, campionii României au continuat să domine partida în toate datele ei principale, bazîndu-se pe o apărare fermă, în care au excelat toţi apărătorii, Petrescu, Belodedici, Iovan, Ungureanu. De aici, linia laboriosilor mijlocaşi Rotariu, Stoica, Dumitrescu, Hagi a servit foarte bine pe atacanţii Lăcătuş şi Piţurcă. Hagi, în special, a urcat adesea pe poziţia de „virf", el şi cu Lăcătuş fiind într-o vervă extraordinară pe acel patinoar acoperit cu gazon. Noroc pentru Spartak că Dasaev nu s-a dezminţit nici de astă dată, el apărînd cîteva baloane foarte dificile.

Cu puţine minute înainte de sfîrşitul partidei, Bălan l-a înlocuit pe Hagi, iar Balint pe Piţurcă. Aceasta nu l-a împiedicat pe campionii noştri să continue dominarea autoritară. Ca o consecinţă cît se poate de firească, în minutul 89 Balint a înscris al doilea gol al echipei noastre, gol cît se poate de necesar pentru a apropia scorul de realitatea de pe teren. În poarta Stelei, Silviu Lung aplauda din răsputeri ; am avut impresia că urmărea şi scopul de a se mai încălzi. Pe timpul meciului avusese prea puţine intervenţii, nu din vina lui. Remarc săritura-i foarte înaltă în mijlocul careului la un corner (prima reprizăi şi în special plonjonul spectaculos din minutul 88. Da, Silviu Lung se află şi el în rîndurile celor 13 jucători români care au strălucit ieri, în pofida condiţiilor terenului şi ale vremii.

Dorim tuturor jucătorilor noi succese în sferturile de finală ale „Cupei campionilor", o cupă care le este atît de familiară.

G. MITROI

Azi e rîndul echipei Victoria Bucureşti...

Astăzi este rîndul echipei Victoria Bucureşti să joace, pe teren propriu, meciul retur din turul al II-lea al „Cupei U.E.F.A." (în partida tur, Victoria — Dinamo Minsk 1—2). Un singur gol, ca acela marcat cu aplomb de Sandu Cuicear în meciul de la Minsk, chiar şi un singur gol fără ca echipa să primească vreunul, ar asigura formaţiei Victoria calificarea în turul al III-lea.

Sînt foarte puţine echipe în fotbalul nostru atît de ambiţioase în privinţa obţinerii performanţei cum s-a dovedit a fi Victoria Bucureşti. Jucătorii, mai experimentaţi ori mai tineri, colectivul tehnic în frunte cu energicul Florin Halagian, conducerea asociaţiei acţionează cu calm şi siguranţă, uniţi, mereu înşufleţiţi de dorinţa unor rezultate cît mai bune, ceea ce îndreptăţeşte pe amatorii de fotbal să creadă în posibilitatea Victoriei de a obţine calificarea la capătul acestei partide cu Dinamo Minsk.

Presupunem că vom vedea azi o partidă destul de aprigă pe planul întrecerii, dominată de miza calificării în turul următor, în care va prevala calitatea sufletească, puterea de luptă a jucătorilor. Antrenorul Malofeev a adus la Bucureşti fotbalişti rutinaţi ca Satunkievici, Gotmanov, Aleinikov, Zigmantovici. Echipa Victoria dispune azi de certe valori fotbalistice în toate cele trei compartimente — Nitu, Solomon şi Mirea în apărare, Marcel Coraş şi Dan Daniel la mijloc, Cuicear şi Damaschin la înaintare. Deci formaţia probabilă pe care o va alinia Florin Halagian are însemnate argumente, nu numai sufleteşti, ci şi fotbalistice, în alcătuirea probabilă de azi : Nitu — Cojocaru, Solomon, Mirea, Topolinschi — Dan Daniel, Ursu, Coraş, Ursea — Cuicear, Damaschin.

Să le urăm deplin succes jucătorilor bucureşteni în întrecerea care se va desfăşura azi, de la ora 13, pe terenul „Victoria" din complexul sportiv Dinamo, sub arbitrajul lui Vaso Vujovici (Iugoslavia).

V. M.

DUPĂ UN MECI APRIG

Dinamo Bucureşti — în sferturile de finală ale „Cupei cupelor"

Mii de spectatori bucureşteni care au fost ieri de faţă la meciul Dinamo — Dundee au apreciat, cu siguranţă, şi mai mult victoria cu 1—0 obţinută de echipa noastră pe terenul scoţian, cu prilejul meciului tur. Lor le-a fost posibil să înţeleagă mai bine ce înseamnă Dundee United, valoarea înaltă a finalistei „Cupei U.E.F.A." în ediţia 1986—1987, după ce întrecuse la rînd un şir de adversari europeni redutabili, printre care F.C. Barcelona sau Borussia Moenchengladbach. În confruntarea fotbalistică de ieri, care s-a desfăşurat într-o tensiune teribilă, în fiecare din minutele meciului, Dinamo Bucureşti şi Dundee United au aruncat în joc toate atributele fotbalului modern, calităţi de ordin tactic şi tehnic, susţinute de o condiţie fizică neobişnuită şi de voinţă la fel de extraordinară.

Dinamo Bucureşti a dominat mai mult, a avut şi mai numeroase ocazii de a înscrie ; chiar din minutul al doilea, cînd Claudiu Vaişcovici, după driblinguri ameţitoare printre patru adversari, s-a văzut totuşi blocat în careul mic. Dar replica scoţiană s-a făcut mereu simţită, de parcă Dundee n-ar fi jucat pe teren străin. În această privinţă, ne-a amintit de felul în care, plini de aplomb, au jucat bucureştenii la Dundee ! Le putem reproşa scoţienilor că presingul continuu, ca şi deposedările din terenul lor au fost citeodată excesiv de dure, dar la aceasta a contribuit şi maniera mai largă de arbitraj, nici ca prea obişnuită pe terenurile noastre (arbitrul olandez Thomas a fost foarte corect şi autoritar).

Scoţienii au marcat primii la o fază fixă (min. 78, Bowman) ; bucureştenii au răspuns aproape imediat, după o combinaţie, tot la o lovitură liberă, din minutul 82. Atunci, Mateuţ — acest veritabil argint viu, care în tot sezonul internaţional a înscris cîte un gol, exact cînd era nevoie mai mult — şi-a pus în funcţiune acea lovitură decisivă cu piciorul sting, trimiţînd imparabil mingea în poarta lui Thomson.

Ar fi totuşi nedrept ca din aceasta formaţie bucureşteană, alcătuită numai din bărbaţi adevăraţi şi buni fotbalişti, să evidenţiem pe cineva după o asemenea calificare, în faţa unei asemenea echipe cum e Dundee. Se cuvine să-i aplaudăm pe toţi, pe tînărul Stelea, pe „centralii" Andone şi Rednic, pe fundaşii laterali Varga şi Mihăescu, pe lonuţ Lupescu, ce n-a împlinit încă 20 ani, şi pe Ovidiu Sabău, care abia i-a împlinit, pe „veteranul" liniei de mijloc Dorin Mateuţ, în vîrstă de 23 ani, pe Lupu, care poate mult mai mult, bineînţeles pe Cămătaru şi pe Claudiu Vaişcovici, care, ambii, pot multe, iar ieri au dat echipei chiar peste puterile lor, pe Viscreanu şi Răducioiu, prezenţi pentru puţine minute în joc, dar avînd perspectiva să-şi ilustreze calităţile în întîlnirile viitoare. Să-i urăm echipei Dinamo Bucureşti o primăvară fotbalistică europeană la fel de reuşită cum a fost această toamnă în „Cupa cupelor" !

Valeriu MIRONESCU

★

Rezultate înregistrate în meciurile retur din turul II al cupelor europene de fotbal (echipele subliniate au obţinut calificarea) : „Cupa campionilor europeni" : **Werder Bremen** — Celtic Glasgow 0—0 ; **Galatasaray Istanbul** — Neuchatel Xamax 5—0 ; „Cupa Cupelor" : Sakaryaspor — **Eintracht Frankfurt pe Main 0—3** ; **Sampdoria Genova** — F.C. Jena 3—1 ; „Cupa U.E.F.A." : **Girondins Bordeaux** — Ujpest Dozsa Budapesta 1—0 ; Dunajska Streda — **Bayern München 0—2.**

Pe stadionul Central din Craiova s-a desfăşurat miercuri meciul dintre echipa locală Universitatea şi formaţia iugoslavă Radnicki Nis, din cadrul „Cupei Balcanice" intercluburi la fotbal. Victoria a revenit fotbaliştilor români cu scorul de 1—0 (1—0), prin golul marcat în minutul 44 de Mănăilă.

Administraţia de Stat Loto-Pronosport informează :

NUMERELE EXTRASE LA TRAGEREA PRONOEXPRES DIN 9 NOIEMBRIE 1988

Extragerea I : 31 11 34 30 17 18.
Extragerea a II-a : 19 40 10 32 33 3.

FOND TOTAL DE CIŞTIGURI : 496 719 LEI, din care 37 054 lei report la categoria 1.

REPORTAJE • NOTE • INFORMAŢII

IAŞI : Volum sporit de materiale de construcţii pentru şantiere

Antrenat cu toate forţele în întrecerea socialistă, colectivul de la Întreprinderea de materiale de construcţii din Iaşi înscrie însemnate depăşiri de produse necesare şantierelor de construcţii. Astfel, în perioada care a trecut de la începutul anului, s-au realizat în plus peste 800 mc prefabricate din beton, 700 mc panouri mari pentru construcţia de locuinţe, blocuri ceramice şi alte materiale solicitate pe şantiere. În acelaşi timp, întreprinderea ieşeană şi-a onorat prevederile la producţia de export, realizînd suplimentar pentru parteneriii de peste hotare diferite materiale în valoare de peste 15 milioane lei. Succesul are la bază creşterea productivităţii muncii, aplicarea pe scară largă a unor soluţii şi tehnologii de mare eficienţă. **(Manole Corcaci).**

FETEŞTI : Producţii suplimentare

Printr-o mai bună organizare a întregii activităţi, prin folosirea cu eficienţă a utilajelor, energiei, materiilor prime, materialelor şi forţei de muncă, prin modernizări şi îmbunătăţiri aduse proceselor tehnologice, oamenii muncii din industria oraşului Fetesti raportează realizarea înainte de termen a planului pe 11 luni. Pînă la sfîrşitul lunii noiembrie se estimează să se realizeze suplimentar o producţie industrială în valoare de 130 milioane lei. Concomitent, s-au obţinut importante reduceri la costurile materiale la mia de lei producţie-marfă, iar productivitatea muncii a crescut cu 10 000 lei de fiecare lucrător. O atenţie deosebită se acordă în această perioadă pregătirii temeinice a activităţii productive din anul viitor. **(Mihai Visoiu).**

CĂLĂRAŞI : Noi unităţi de prestări de servicii la sate

Reţeaua unităţilor prestatoare de servicii în mediul rural aparţinînd UJECOOP a cunoscut, şi în judeţul Călăraşi, o dezvoltare numerică şi calitativă semnificativă, la nivelul cerinţelor mereu sporite ale locuitorilor satelor. Anul acesta au fost inaugurate, prin darea în folosinţă a noi şi moderne construcţii, peste 40 de unităţi, între care de croitorie pentru femei şi bărbaţi, încălţăminte, reparaţii radio şi televizoare. Cele mai bune rezultate au fost obţinute de cooperativele din comunele Modelu, Borcea, Dragalina, Dor Mărunt, Lehliu-Gară şi altele. Pînă la sfîrşitul acestui an urmează să mai ia fiinţă în comunele judeţului încă 8 secţii de prestări servicii pentru populaţie. **(Mihail Dumitrescu).**

VRANCEA : Energie electrică economisită

Preocuparea colectivelor din unităţile economice ale judeţului Vrancea pentru situarea întregii activităţi de producţie la niveluri superioare de randament şi eficienţă se materializează şi în obţinerea unor economii însemnate de energie electrică. Din bilanţul întocmit la Întreprinderea de reţele electrice Focşani rezultă că, de la începutul anului pînă acum, s-au economisit peste 2 000 MWh energie electrică. Sursa acestor economii, aşa după cum ni s-a prezentat de conducerea tehnică a întreprinderii menţionate, s-a aflat în perfecţionarea tehnologiilor de producţie, respectarea cu strictete a normelor de funcţionare a instalaţiilor şi utilajelor, urmărirea riguroasă a consumului la fiecare loc de muncă, îmbunătăţirea sistemului de distribuţie a energiei electrice şi în aplicarea altor măsuri tehnice şi organizatorice. Printre colectivele cu cele mai bune rezultate în această acţiune se numără cele de la Întreprinderea de scule şi elemente hidraulice, Combinatul de prelucrare a lemnului, Întreprinderea de exploatare a agregatelor minerale pentru construcţii, Întreprinderea de confecţii şi altele. **(Dan Drăguiescu).**

cinema

● **Muzica e viaţa mea:** FEROVIAR (50 51 40) — 9; 11; 13; 15; 17; 19. AURORA (35 04 66) — 9; 11; 13; 15; 17; 19. FLAMURA (35 77 12) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Nelu:** FERENTARI (80 49 85) — 15; 17; 19
● **Alo, aterizează străbunica:** DRUMUL SĂRII (31 28 13) — 15; 17; 19
● **Flăcări pe comori:** COTROCENI (49 48 48) — 15; 17; 19
● **Hanul dintre dealuri:** PACEA (71 30 85) — 9; 11; 13; 15; 17; 19. VOLGA (79 71 26) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Capcana mercenarilor:** VITORUL (10 67 40) — 15; 17; 19
● **Extemporal la dirigenţie:** MUNCA (21 50 97) — 15; 17; 19
● **Fiul stelelor** — 15: **Pruncul, petrolul şi ardeienii** — 17; 19 : POPULAR (35 15 17)
● **Sub semnul dragostei:** PATRIA (11 86 25) — 9; 11; 13; 15.15; 17,15; 19,15
● **Doamna cu cîţelul:** SCALA (11 03 72) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Vocaţie de detectiv:** LUMINA (14 74 18) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Program de desene animate** — 9; 10.30, **Ali Baba şi cei 40 de hoţi** — 12; 15; 18 : DOINA (16 35 38)
● **Luptătorii din Valea Misterioasă:** EXCELSIOR (65 49 45) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Luptătorul cu sabia:** BUZEŞTI (50 43 58) — 15; 17; 19
● **Ciudata poveste a doctorului Jekyll :** LIRA (31 71 71) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Dragonul alb:** DACIA (50 35 94) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Transport secret:** MELODIA (11 18 49) — 8,45; 11; 13.15; 15.15; 17.15; 19.15. GLORIA (47 46 75) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Jandarmul şi jandarmeriţele :** UNION (13 49 04) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Incoruptibilul de la etajul XIX:** FLOREASCA (33 28 71) — 9; 11; 13; 15; 17; 19
● **Ghiaţa verde:** MIORITA (14 27 14) — 9; 11; 13; 15; 17; 19.

teatre

● Teatrul Naţional (14 71 71, Sala mare) : **Harap Alb** — 18; (sala Amfiteatru) : **Drumul singurătăţii** — 18; (sala Atelier) : **Farul şi dl. Valentino** — 18
● Filarmonica „George Enescu" (15 68 73, Ateneul Român) : **Concert simfonic. Dirijor : Ramon Torbe Lledo (Spania). Solist : Alfonso Gonzales Maribona (Spania)** — 18
● **Opera Română** (13 18 57) : **Don Pasquale** — 18
● Teatrul de operetă (13 63 68) : **Lăsaţi-mă să cînt** — 18
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala Schitu Măgureanu, 14 75 46) : **Trenurile mele**

Scînteia **VIAȚA INTERNAȚIONALĂ** Scînteia

TEZELE PENTRU PLENARA C. C. AL P. C. R.

Lichidarea neocolonialismului tehnologic – cerință esențială pentru progresul țărilor în curs de dezvoltare

În expunerea din aprilie, ce a intrat în patrimoniul gîndirii politice sub titulatura de Tezele pentru plenara C.C. al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia necesitatea de a se acorda o mai mare atenție, în continuare, problemelor situației economice mondiale și, îndeosebi, a țărilor în curs de dezvoltare. În abordarea acestei probleme atît de complexe un rol determinant revine științei și tehnologiei, care se afirmă tot mai puternic ca un factor fundamental pentru progresul economico-social al popoarelor, reprezentînd o forță nemijlocită de producție. Realitatea este că revoluția tehnico-științifică contemporană (microelectronica, informatica, automatica, biotehnologia, noile materiale) antrenează mutații importante în structura producției mondiale și a comerțului internațional, determină intensificarea producției, creșterea productivității muncii și a eficienței activității economice. Avantajul tehnologic tinde să devină principalul factor al competitivității internaționale, diminuînd importanța disponibilităților de forță de muncă și de resurse naturale, precum și a nivelului retribuției în concurența de pe piețele externe.

Decalaje dramatice. Economia mondială se caracterizează printr-un **uriaș decalaj tehnico-științific** între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare, decalaj de o amploare mult mai mare decît în alte domenii. Potrivit datelor din *„Raportul asupra comerțului și dezvoltării, 1987"*, elaborat de secretariatul U.N.C.T.A.D. (Conferința Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare), dacă în 1980, la o populație de un milion de locuitori, reveneau, în țările capitaliste dezvoltate, 2 986 de oameni de știință și ingineri angajați în lucrări de cercetare-dezvoltare, cifra corespunzătoare pentru statele în curs de dezvoltare era de numai 127, adică **de peste 23 de ori mai mică!** Deși țările în curs de dezvoltare concentrează circa trei pătrimi din populația globului, ponderea lor în totalul cheltuielilor pentru cercetare-dezvoltare efectuate pe plan mondial era, în 1983, de numai **3,1 la sută.**

Un alt unghi din care pot fi privite decalajele tehnologice : dacă în țările capitaliste dezvoltate cheltuielile pentru cercetare-dezvoltare reprezintă **2,2 la sută** din produsul lor național brut, în statele în curs de dezvoltare procentul respectiv este de numai **0,5 la sută.** În condițiile actualei revoluții tehnico-științifice, decalajul tehnologic dintre cele două grupuri de țări tinde să se accentueze, datorită faptului că țările în curs de dezvoltare participă într-o mică măsură la această revoluție.

Situația dezavantajoasă a țărilor în curs de dezvoltare în domeniul tehnico-științific constituie **rezultatul subdezvoltării, al agravării situației lor economice și al relațiilor inechitabile dintre state în domeniul respectiv.** Subdezvoltarea economică — în general, moștenire a îndelungatei exploatări coloniale — se află la originea capacității limitate de finanțare a cercetării-dezvoltării și a bazei industriale insuficiente pentru folosirea cuceririlor științei și tehnicii moderne. În același timp, rămînerea în urmă pe plan tehnologic constituie, la rîndul ei, o cauză majoră a întîrzierii pe plan economic, întrucît nivelul dezvoltării tehnologice determină, într-o măsură hotărîtoare, productivitatea muncii, producția pe locuitor, competitivitatea internațională și, în final, venitul național pe locuitor.

Înrăutățirea, fără precedent în ultimii ani, a situației economice a țărilor în curs de dezvoltare — ca urmare a poverii crescinde a datoriei externe, a diminuării afluxului de resurse financiare, dobînzilor ridicate, instabilității cursurilor de schimb valutar, scăderii prețurilor materiilor prime și altor produse de bază exportate de statele în cauză, accentuării protecționismului comercial — a determinat reducerea importului de tehnologie de către aceste țări, ceea ce a frînat progresul lor tehnologic. Potrivit datelor secretariatului U.N.C.T.A.D., importul statelor în curs de dezvoltare din țările capitaliste dezvoltate de bunuri de investiție, care încorporează tehnologie s-a redus **de la 137,9 miliarde dolari** în 1981 **la 107,7 miliarde dolari** în 1986. De asemenea, plățile efectuate de țările în curs de dezvoltare pentru licențele cumpărate din Franța, R.F.G., Japonia, Italia și S.U.A. s-au diminuat **de la 2,4 miliarde dolari** în 1981 **la 1,4 miliarde** în 1985.

Rolul nefast al politicii de monopol. Situația economică critică a țărilor în curs de dezvoltare a afectat serios capacitatea lor de a atrage fluxuri de tehnologie sub formă de investiții directe de capital. Astfel, investițiile directe efectuate de țările capitaliste dezvoltate în statele în curs de dezvoltare s-au redus **de la 24,7 miliarde de dolari** în 1981 **la 10,8 miliarde dolari** în 1986. **Accesul la tehnologie al țărilor în curs de dezvoltare este mult îngustat de faptul că piața cunoștințelor tehnice din țările capitaliste dezvoltate este, în mare măsură, monopolizată,** fiind controlată de marile societăți transnaționale, care dictează condițiile de vînzare a tehnologiei. Abuzînd de poziția lor dominantă pe piață, **societățile transnaționale impun costuri excesive pentru transferul de tehnici spre țările în curs de dezvoltare,** ceea ce creează o povară greu de suportat pentru balanța de plăți a statelor respective.

De asemenea, **societățile transnaționale stabilesc condiții restrictive pentru transferul de tehnologie,** ceea ce limitează libertatea de acțiune a cumpărătorului de tehnologie și reduce considerabil avantajele care rezultă din utilizarea tehnicilor achiziționate. Astfel de condiții restrictive au în vedere interzicerea sau limitarea exportului produselor realizate pe bază de licențe ; obligația de a cumpăra produse intermediare, echipamente, piese de schimb din țările care furnizează tehnicile (sau de la surse menționate expres) la prețuri mai ridicate decît de la alte surse ; constrîngerea cumpărătorului de a folosi un efectiv important de personal calificat străin, în detrimentul formării de specialiști autohtoni etc. **Țările capitaliste dezvoltate tind să obțină profituri tot mai mari din vînzarea de tehnologie, adeseori a unor tehnologii depășite, și să mențină sub control statele subdezvoltate, practicînd un adevărat neocolonialism tehnologic.**

O practică profund nocivă : racolarea de cadre. Eforturile de modernizare tehnologică a țărilor în curs de dezvoltare sînt afectate, de asemenea, de **transferul invers de tehnologie,** sub forma **racolării de personal calificat** din aceste țări de către statele capitaliste dezvoltate. Rezultatul transferului invers este, așa cum subliniază cu deosebită fermitate România socialistă, o gravă penurie de specialiști în unele sectoare de activitate din țările în curs de dezvoltare, ceea ce frînează progresul lor economic și tehnic. **În ultimii 25 de ani, numai în S.U.A. și Canada au fost atrase circa 825 000 persoane calificate din țările în curs de dezvoltare.**

Racolarea de specialiști din țările în curs de dezvoltare, formați cu multă trudă și cu mari cheltuieli materiale de către statele respective și atît de necesari pentru scoaterea din înapoiere a economiilor lor naționale, permite statelor capitaliste dezvoltate să realizeze însemnate economii la cheltuielile pentru formarea de cadre, să acopere într-o anumită măsură lipsa de personal calificat în unele sectoare.

Limitarea accesului țărilor în curs de dezvoltare la tehnologiile moderne și transferul invers de tehnologie au consecințe dintre cele mai grele asupra progresului lor. Performanțele economice ale țărilor în curs de dezvoltare, care sînt puternic dependente de dezvoltarea tehnologică, s-au deteriorat îngrijorător de mult : **între 1981—1986, produsul intern brut pe locuitor în 53 de țări în curs de dezvoltare s-a redus, în medie, cu 0,7 la sută pe an, iar producția pe locuitor în industria prelucrătoare — cu 0,4 la sută.** Cu alte cuvinte, se impune, așa cum se arată și în Tezele pentru plenara C.C. al P.C.R., adoptarea de urgență a unor măsuri efective pentru asigurarea progresului accelerat al țărilor în curs de dezvoltare, inclusiv în domeniul tehnologic — domeniu de importanță hotărîtoare pentru înlăturarea rămînerii lor în urmă.

Pentru un larg acces la tehnica modernă. Desigur, progresul tehnologic al țărilor în curs de dezvoltare depinde, înainte de toate — așa cum au arătat în repetate rînduri România, președintele Nicolae Ceaușescu — de eforturile lor proprii. În același timp, însăși viața arată că eforturile statelor în cauză trebuie sprijinite prin acțiuni colective, printr-o largă colaborare între state vizînd restructurarea relațiilor tehnologice internaționale, în scopul asigurării unui transfer tehnologic în condiții echitabile, al creării și consolidării unor capacități proprii de cercetare-dezvoltare în țările în curs de dezvoltare. De asemenea, cooperarea tehnologică între țările în curs de dezvoltare reprezintă un factor important în valorificarea mai bună a potențialului lor științific și tehnic, precum și în reducerea dependenței acestor state față de țările dezvoltate. De aceea, cooperarea tehnologică între statele în curs de dezvoltare se cere impulsionată, inclusiv prin acordarea de preferințe.

Potrivit recomandărilor adoptate în cadrul O.N.U., țările dezvoltate ar trebui să acorde un sprijin sporit eforturilor depuse de țările în curs de dezvoltare pentru accelerarea progresului lor tehnologic, prin **crearea de tehnici corespunzătoare condițiilor specifice din țările în curs de dezvoltare, prin facilitarea accesului lor la informațiile privind tehnologiile disponibile, prin reducerea costului transferului de tehnologie și acordarea de asistență pentru dezvoltarea infrastructurii științifice și tehnice** din statele rămase în urmă. Totodată, țările dezvoltate sînt chemate să manifeste voința politică necesară pentru finalizarea cu succes a negocierilor vizînd **restructurarea, pe o bază echitabilă, a relațiilor tehnologice internaționale.** Poziția obstrucționistă a țărilor capitaliste dezvoltate se află la originea lipsei de rezultate a negocierilor ce urmăresc adoptarea unui cod de conduită privind transferul de tehnologie, revizuirea fundamentală a convenției de la Paris pentru protejarea proprietății industriale, eliminarea efectelor nefaste ale transferului invers de tehnologie. Apare, astfel, tot mai necesară sporirea eforturilor tuturor statelor pentru imprimarea negocierilor multilaterale în domeniul tehnologiei, în scopul obținerii de rezultate concrete, capabile să ducă la dezvoltarea cooperării internaționale prin practicarea unor schimburi echitabile.

În contextul demersurilor sale consecvente în direcția înfăptuirii unei noi ordini economice mondiale, demersuri puternic reafirmate în Tezele pentru plenara C.C. al P.C.R., **România socialistă se pronunță pentru trecerea la măsuri hotărîte în vederea lichidării marilor decalaje tehnologice** și asigurării unui acces larg, neîngrădit al tuturor statelor la cuceririle științei și tehnicii moderne. **„Unul dintre cele mai arzătoare imperative ale timpurilor noastre — arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — este de a acționa pentru înfăptuirea noii ordini economice internaționale și, în acest cadru, pentru o cooperare științifică și tehnologică internațională echitabilă, care să asigure în mod real accesul liber al fiecărui popor la cuceririle științei moderne, transferul neîngrădit al tehnologiilor către toate țările, și în primul rînd către cele în curs de dezvoltare".**

În acest sens, țara noastră consideră necesară stabilirea unor reguli echitabile pentru transferul de tehnologie, care să țină seama de nevoile statelor în curs de dezvoltare, să elimine barierele discriminatorii și practicile spoliatoare din acest domeniu, să acorde un tratament preferențial țărilor în curs de dezvoltare în vederea creării și consolidării propriei baze tehnologice.

În același timp, România depune eforturi susținute pentru accelerarea progresului ei tehnologic, sporește contribuția sa la îmbogățirea patrimoniului gîndirii științifice și tehnice universale, participă tot mai larg la colaborarea tehnico-științifică internațională, pe baze echitabile — factor esențial în lichidarea subdezvoltării și edificarea unei noi ordini economice mondiale, capabile să asigure progresul general.

Victor ALDEA

Considerentele României, ale președintelui Nicolae Ceaușescu privind problemele majore ale contemporaneității

– prezentate la întîlnirea Consiliului de Interacțiune

LONDRA 9 (Agerpres). — Între 7 și 9 noiembrie a avut loc, la Londra, o întîlnire organizată de Consiliul de Interacțiune, care a dezbătut situația actuală și problemele vieții internaționale, cu deosebire cele ale dezarmării și crizei economice mondiale.

În cadrul lucrărilor, tovarășul Manea Mănescu, vicepreședinte al Consiliului de Stat, a prezentat considerentele României, ale președintelui Nicolae Ceaușescu cu privire la dezarmare, securitate și pace, problemele economiei mondiale, ale datoriei externe și subdezvoltării, ale cooperării și instaurării unei noi ordini economice internaționale.

Vorbitorul a arătat că, deși s-au făcut o serie de pași pozitivi în direcția dezarmării și pentru soluționarea pe cale pașnică a unor conflicte, nu s-a produs încă o schimbare hotărîtă a cursului vieții internaționale. Continuă cursa înarmărilor nucleare și experiențele cu arma nucleară, sporesc cheltuielile militare într-o serie de țări. Se mențin încă puternice conflicte în diferite zone ale lumii, care reprezintă grave pericole la adresa păcii. Criza economică mondială a agravat în mod deosebit situația țărilor în curs de dezvoltare, a adîncit decalajele economice, devenind o frînă în calea dezvoltării tuturor statelor.

Pornind de la locul și rolul Europei în lupta pentru dezarmare, pentru securitate și pace, este necesar să se acționeze pentru încheierea cu rezultate cît mai bune a reuniunii de la Viena, prin adoptarea unor documente echilibrate, care să dea o perspectivă clară colaborării, securității și păcii pe continent. O abordare realistă a relațiilor dintre țările europene reclamă ca Europa de mîine să fie o Europă unită, în diversitatea orînduirilor sociale alese în mod liber de fiecare popor.

Se impune — a spus vorbitorul — să se acționeze în modul cel mai ferm pentru eliminarea forței și amenințării cu forța în relațiile internaționale, pentru asigurarea dreptului tuturor popoarelor de a se dezvolta libere și suverane, fără nici un amestec din afară.

Analizînd amplificarea manifestărilor crizei economice mondiale s-a arătat că ea a agravat în mod deosebit situația țărilor în curs de dezvoltare, afectate puternic de creșterea datoriei externe, de intensificarea măsurilor protecționiste, de raporturile inechitabile de schimb în comerțul mondial, de ratele excesiv de înalte ale dobînzilor, fluctuațiile cursului de schimb, de diminuarea fluxurilor financiare spre aceste țări și transferul invers de resurse către țările dezvoltate.

În comerțul internațional se recurge tot mai mult la practici protecționiste și discriminatorii, la embargouri și măsuri de constrîngere economică pe considerente politice, se manifestă tendința de a se restrînge tratamentul comercial mai favorabil acordat țărilor în curs de dezvoltare, de a se menține caracterul inechitabil al schimburilor internaționale.

În aceste condiții, reluarea dialogului economic internațional și a unei conlucrări reale și concrete între țările dezvoltate și cele în curs de dezvoltare pentru soluționarea globală a problemelor economice mondiale, și, în mod deosebit, a subdezvoltării, se pune cu o mare acuitate, ca o cerință obiectivă pentru redresarea economiei mondiale. În mod deosebit, se impune o soluționare globală, durabilă și justă a problemei datoriei externe, cu participarea țărilor debitoare și creditoare, a instituțiilor financiare internaționale și băncilor comerciale. Este necesar să se adopte o strategie internațională în această problemă, care să aibă în vedere reducerea nivelului datoriei externe și al dobînzilor, creșterea fluxurilor de capital și asigurarea unui ritm susținut de dezvoltare economică în țările în curs de dezvoltare.

Avînd în vedere complexitatea deosebită și urgență a tuturor acestor probleme, se impune, ca o necesitate, participarea egală la soluționarea lor a tuturor țărilor, creșterea rolului O.N.U. în dezbaterea și rezolvarea problemelor de care depinde asigurarea progresului și păcii în lume, a spus vorbitorul.

Convocarea Congresului P. C. din Chile

BUENOS AIRES 9 (Agerpres). — P.C. din Chile, aflat în ilegalitate din 1973, a hotărît să convoace anul viitor cel de-al XV-lea Congres al său, informează, din Buenos Aires, agenția T.A.S.S.

SANTIAGO DE CHILE 9 (Agerpres). — Partidul Comunist din Chile a exprimat sprijinul său față de inițiativa formării unei ample alianțe a forțelor democratice, progresiste din țară, „Stînga Unită" — relatează agenția Prensa Latina. Luînd cuvîntul în cadrul unui miting popular organizat la Santiago de Chile, Jose Cademartori, membru al conducerii P.C. din Chile, a evidențiat necesitatea realizării și consolidării unității de acțiune a forțelor democratice, progresiste din țară.

Rezultatele alegerilor din S. U. A.

Candidatul Partidului Republican, George Bush, a obținut victoria în scrutinul prezidențial

WASHINGTON 9 (Agerpres). — La 8 noiembrie au avut loc în Statele Unite alegerile în vederea desemnării viitorului președinte al S.U.A. și a vicepreședintelui țării pentru următorii patru ani. S-au desfășurat totodată alegeri pentru reînnoirea celor 435 de mandate ale Camerei Reprezentanților și a unei treimi din numărul membrilor senatului. Au fost aleși, de asemenea, guvernatorii în 12 state.

După cum informează agenția de presă, în urma numărării a 98 la sută din voturile exprimate, candidatul Partidului Republican, George Bush, a obținut sprijinul a 426 de electori din totalul celor 538 care, în luna decembrie, vor confirma alegerea noului președinte al Statelor Unite. Candidatul Partidului Democrat pentru președinția S.U.A., Michael Dukakis, a obținut sprijinul a 112 electori. Pentru a fi desemnat oficial președinte, candidatul la funcția supremă trebuie să întrunească un număr minim de 270 electori.

Luînd cuvîntul la o întîlnire, la Huston, cu susținătorii săi republicani, George Bush, exprimînd mulțumiri alegătorilor pentru sprijinul acordat în scrutin, a declarat că va acționa în așa fel încît Statele Unite „să devină mai prietenoase și mai înțelegătoare".

Agențiile de presă informează că pentru alegerea lui George Bush ca președinte al S.U.A. s-au dat votul 54 la sută din totalul alegătorilor, iar pentru Michael Dukakis 46 la sută.

În ceea ce privește alegerile pentru Congresul S.U.A., democrații și-au menținut majoritatea atît în Camera Reprezentanților, cît și în Senat.

SESIUNEA ADUNĂRII GENERALE A O.N.U.

Pentru folosirea cuceririlor științei și tehnicii exclusiv în scopuri pașnice

Intervenția reprezentantului român în Comitetul politic special

NAȚIUNILE UNITE 9 (Agerpres). În Comitetul politic special al Adunării Generale se desfășoară dezbaterile asupra punctului „Știința și pacea", temă majoră ce reflectă preocuparea crescîndă a statelor membre pentru folosirea cuceririlor științei și tehnicii contemporane exclusiv în scopuri pașnice în interesul progresului general al tuturor țărilor și popoarelor, al păcii și colaborării internaționale.

În intervenția sa, reprezentantul permanent al României la O.N.U. a subliniat necesitatea angajării responsabile a oamenilor de știință, a factorilor politici și a tuturor forțelor realiste în lupta pentru pace și dezarmare, în eforturile de instaurare a unui climat politic nou în viața internațională, care să favorizeze dezvoltarea independentă a fiecărei națiuni, accesul neîngrădit al tuturor țărilor și popoarelor la descoperirile științei și tehnicii contemporane. Vorbitorul a arătat că, așa cum rezultă și din studiul privind consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și cheltuielilor militare, elaborat de un grup de experți la inițiativa României, uriașe resurse umane și financiare continuă să fie irosite pentru înarmare.

În continuare, vorbitorul a subliniat necesitatea trecerii la acțiuni hotărîte care să asigure folosirea cuceririlor tehnico-științifice exclusiv în scopuri pașnice, reconversiunea activităților de cercetare efectuate în scopuri distructive în cercetare care să servească interesele nobile ale progresului și prosperității societății umane. În acest sens — a arătat reprezentantul român — oamenilor de știință din întreaga lume le revine o răspundere deosebită pentru a pune capăt folosirii rezultatelor activității lor de cercetare în scopul perfecționării și construirii de noi arme, pentru a determina oprirea cursei înarmărilor și trecerea la măsuri hotărîte de dezarmare.

În context, au fost relevate rolul și contribuția deosebite pe care le are în mobilizarea oamenilor de știință din țara noastră și din întreaga lume la lupta pentru dezarmare și pace Comitetul național român „Oamenii de știință și pacea", a cărui activitate se desfășoară sub conducerea tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu. A fost prezentat, totodată, apelul adresat de participanții la cel de-al treilea Congres național de chimie din România către chimiștii și oamenii de știință din întreaga lume de a conlucra tot mai strîns și a-și aduce o contribuție sporită la realizarea unei politici noi, democratice, pentru triumful rațiunii, al păcii și colaborării între popoarele lumii, pentru edificarea unei lumi fără arme și fără războaie.

Raportul comitetului pentru exercitarea drepturilor inalienabile ale poporului palestinian

NAȚIUNILE UNITE 9 (Agerpres). — Comitetul O.N.U. pentru exercitarea drepturilor inalienabile ale poporului palestinian a dat publicității, la Națiunile Unite, raportul ce va fi examinat în cadrul celei de-a 43-a sesiuni a Adunării Generale, document care se axează pe situația actuală din teritoriile ocupate de Israel — relatează agenția T.A.S.S. În raport se exprimă îngrijorarea serioasă față de faptul că populația palestiniană din aceste zone este supusă permanent actelor represive ale autorităților de ocupație. Totodată, comitetul apreciază că revolta din teritoriile ocupate oferă un nou prilej de impulsionare a eforturilor de soluționare pe cale pașnică a acestei probleme, în conformitate cu rezoluțiile adoptate în cadrul Națiunilor Unite, condiția indispensabilă fiind recunoașterea drepturilor inalienabile ale poporului palestinian, al cărui unic reprezentant legitim este Organizația pentru Eliberarea Palestinei.

ORIENTUL MIJLOCIU

- ***În sprijinul unei Conferințe internaționale de pace***
- ***Mesaj al președintelui Comitetului Executiv al O.E.P.***
- ***Campanie de arestări lansată de forțele israeliene de ocupație din sudul Libanului***
- ***Noi contacte diplomatice***

DAMASC 9 (Agerpres). — Ministrul de externe al Greciei, Karolos Papoulias, a apreciat că nimeni nu poate ignora actuala mișcare de protest palestiniană din teritoriile arabe ocupate sau dreptul palestinienilor la autodeterminare și de a avea un stat propriu independent. În cadrul unei conferințe de presă la Damasc, unde se află în vizită, ministrul grec a precizat că țara sa și alte state membre ale C.E.E. depun eforturi în direcția soluționării situației din Orientul Mijlociu prin convocarea unei Conferințe internaționale de pace în regiune, sub auspiciile O.N.U., la care să participe, pe picior de egalitate, toate părțile implicate, informează agenția Q.N.A.

TUNIS 9 (Agerpres). — Mișcarea de protest palestiniană din teritoriile arabe ocupate a intrat într-un nou stadiu — a declarat Yasser Arafat, președintele Comitetului Executiv al O.E.P. într-un mesaj adresat locuitorilor palestinieni de pe malul vestic al Iordanului și din Gaza. El a precizat că reuniunea Consiliului Național Palestinian, programată să înceapă sîmbătă, la Alger, va reprezenta o nouă etapă în îndelungata și greaua luptă a palestinienilor pentru redobîndirea drepturilor lor legitime — informează agenția MENA.

BEIRUT 9 (Agerpres). — Forțele israeliene de ocupație din sudul Libanului au lansat o amplă campanie de arestări în regiunea sudică libaneză. Corespondenții de presă din regiune, citați de agenția KUNA, relatează că peste 60 de persoane au fost arestate. Se precizează că măsura intervine după o acțiune organizată de luptătorii libanezi din rezistență, în urma căreia a fost rănit comandantul așa-zisei „Armate a Libanului de Sud" — creată și finanțată de Israel.

MANAMA 9 (Agerpres). — Regele Hussein al Iordaniei a sosit la Manama, capitala statului Bahrein — cea de-a doua etapă a turneului pe care îl întreprinde într-o serie de țări din zona Golfului — a anunțat postul de radio Amman. În cadrul convorbirilor cu emirul Bahreinului, șeicul Bin Salman Al-Khalifa, vor fi examinate situația din Golf, problema palestiniană și situația din Liban. Regele Hussein va vizita, de asemenea, Qatarul și Omanul.

ALGER 9 (Agerpres). — Președintele Algeriei, Chadli Bendjedid, l-a primit pe vicepreședintele Siriei, Abdel Halim Khaddam, aflat în vizită la Alger. Cu acest prilej, vicepreședintele sirian a transmis președintelui Algeriei un mesaj din partea președintelui Siriei, Hafez Al-Assad, referitor la situația pe plan arab și internațional. Totodată, a avut loc un schimb de vederi privind o serie de probleme de interes comun.

PARIS 9 (Agerpres). — Vicepreședintele Irakului, Taha Moheddin Maruf, care efectuează o vizită oficială la Paris, a avut convorbiri cu ministrul francez al afacerilor externe, Roland Dumas — informează agenția I.N.A. Într-o declarație făcută la sfîrșitul convorbirilor, Maruf a relevat că au fost discutate poziția țării sale în cadrul negocierilor de la Geneva privind reglementarea pe cale pașnică a conflictului din zona Golfului, problema palestiniană și situația din Liban.

Poziții ale Irakului și Iranului privind schimbul de prizonieri

GENEVA 9 (Agerpres). — Irakul a anunțat că este gata să înceapă cu Iranul schimbul tuturor prizonierilor de război răniți și bolnavi, în conformitate cu prevederile Comisiei Internaționale a Crucii Roșii (C.I.C.R.) Un memorandum cu privire la poziția irakiană a fost înaintat, la Geneva, președintelui (C.I.C.R.), Camilio Sommaruga, transmite agenția I.N.A. Oficialități iraniene, citate de agenția IRNA, au declarat că partea iraniană nu are nimic împotriva acestui schimb.

GENEVA 9 (Agerpres). — În cadrul eforturilor pentru soluționarea pașnică a conflictului dintre Iran și Irak, miercuri au avut loc la Geneva noi întîlniri separate ale reprezentantului special al O.N.U. cu miniștrii de externe ai celor două țări.

Ecuadorul respinge condițiile impuse de Banca Interamericană de Dezvoltare

QUITO 9 (Agerpres). — Într-o declarație făcută la Quito, președintele Ecuadorului, Rodrigo Borja, a respins orice condiționare politică sau economică din partea Băncii Interamericane de Dezvoltare (BID) în legătură cu acordarea de noi credite acestei țări — transmite agenția IPS. Vorbitorul a precizat că BID a blocat un credit destinat Ecuadorului, avansînd unele condiții inacceptabile.

Problemele protejării mediului înconjurător trebuie soluționate prin colaborarea tuturor statelor

Dezbaterile reuniunii științifice internaționale pe tema „Clima și dezvoltarea"

BONN 9 (Agerpres). — În cadrul reuniunii științifice internaționale pe tema „Clima și dezvoltarea", care se desfășoară la Hamburg, numeroși vorbitori au relevat faptul că, în prezent, problemele protejării mediului ambiant trebuie să fie soluționate prin colaborarea tuturor statelor lumii, cooperarea în acest domeniu fiind cu atît mai necesară cu cît, în ultimul timp, au apărut și au sporit în mod alarmant factori care distrug echilibrul ecologic al planetei. S-a subliniat, totodată, că activitățile umane, și nu în ultimul rînd acțiunile ce privesc înarmarea, au avut efecte dezastruoase asupra cadrului natural al Terrei, ceea ce impune înlăturarea arsenalului de arme, în special atomice, care amenință însăși viața pe Pămînt.

În cuvîntul său, ministrul vest-german al cercetării, H. Riesenhuber, a lansat un apel la o cooperare internațională pentru soluționarea problemelor mediului înconjurător.

La rîndul său, Willy Brandt, președintele Internaționalei Socialiste și al Comisiei Nord-Sud, a relevat necesitatea unei „modernizări ecologice a societății industrializate".

În pofida protestelor țărilor din Pacificul de Sud

Franța continuă experiențele nucleare în atolul Mururoa

WELLINGTON 9 (Agerpres). — Noua Zeelandă a exprimat vii critici la adresa Franței, în legătură cu continuarea experiențelor nucleare subterane din regiunea Pacificului de Sud. Ministrul neozeelandez al afacerilor externe, Russell Marshall, a declarat că nu este absolut deloc necesar ca aceste teste să fie continuate. Agenția ADN reamintește că 11 state din regiune au ratificat tratatul privind declararea Pacificului de Sud zonă liberă de arme nucleare, document în baza căruia **se** obligă să nu producă, să nu dețină, să nu depoziteze și să nu experimenteze arme nucleare.

CANBERRA 9 (Agerpres). — Guvernul australian a declarat că este profund dezamăgit de faptul că Franța continuă experiențele sale nucleare în atolul Mururoa, din Pacificul de Sud, în pofida opoziției vehemente din partea națiunilor din această regiune.

AGENȚIILE DE PRESĂ – *pe scurt*

LA BEIJING s-au încheiat lucrările sesiunii Comitetului Permanent al Adunării Naționale Populare a R.P. Chineze. După cum informează agenția China Nouă, a fost adoptată o rezoluție cu privire la modalitățile de îmbunătățire continuă a situației economice a țării, de dezvoltare a democrației socialiste.

ÎNTÎLNIRE. La Viena a avut loc, miercuri, o nouă întîlnire în cadrul consultărilor dintre reprezentanții statelor participante la Tratatul de la Varsovia și ai N.A.T.O. cu privire la elaborarea mandatului viitoarelor negocieri referitoare la reducerea trupelor și armelor convenționale din Europa, de la Atlantic la Ural.

PRIMIRE. Președintele Consiliului de Stat al R.P. Polone Wojciech Jaruzelski, l-a primit pe Ghiorghios Iacovou, ministrul afacerilor externe al Republicii Cipru, aflat într-o vizită oficială la Varsovia. Cu acest prilej s-a evidențiat dorința ambelor țări de a extinde relațiile bilaterale pe multiple planuri. Au fost examinate, totodată, probleme actuale ale vieții internaționale, subliniindu-se rolul statelor mici și mijlocii în eforturile de îmbunătățire a situației internaționale, pentru soluționarea conflictelor regionale. Cele două părți, relatează agent a P.A.P., și-au exprimat speranța într-o reglementare justă și durabilă a problemei cipriote.

DECLARAȚIE. La o conferință de presă organizată la Kuweit, ministrul adjunct al afacerilor externe al Iranului, Ali Mohammad Besharati, s-a pronunțat pentru o nouă pagină în relațiile dintre țările din regiune. După cum transmite agenția FANA, el a declarat că Iranul este gata să normalizeze relațiile cu Arabia Saudită.

REUNIUNE. La Bruxelles s-a desfășurat o reuniune a miniștrilor cu problemele energiei din țările membre ale C.E.E., în cadrul căreia a fost dezbătut și aprobat un raport al Comisiei executive privind utilizarea în mai mare măsură, în aceste țări, a resurselor energetice noi și regenerabile. De asemenea, s-a recomandat statelor membre să susțină financiar acțiunile de realizare a unor centrale electrice mici, care să folosească energia eoliană sau a mareelor. Pe de altă parte, participanții au examinat probleme referitoare la piața petrolului în C.E.E. și perspectivele industriei de rafinare.

ÎN CAPITALA GRECIEI au luat sfîrșit lucrările Grupului comunist în Parlamentul (vest-) european, în centrul cărora s-au aflat probleme privind preconizata creare, în 1992, a pieței „interne" vest-europene. Participanții au ajuns la concluzia că prin constituirea pieței „interne" problemele oamenilor muncii, în special din țările cel mai puțin dezvoltate ale C.E.E., se vor agrava — a arătat un purtător de cuvînt al reuniunii. Se apreciază, în special, că somajul va cunoaște o nouă creștere.

ACORD. Ministrul britanic de externe, Geoffrey Howe, și omologul său irlandez, Brian Lenihan, au semnat, la Dublin, un acord privind limitele platoului continental dintre cele două țări. Înțelegerea pune capăt unei probleme aflate în dispută de mai mulți ani. Acordul, care trebuie să fie ratificat de parlamentele celor două țări, asigură fiecărei părți drepturi de prospectare și punere în valoare a resurselor minerale din platoul continental.

ACCIDENT. Un bombardier strategic militar tip „B-1 B", cu geometrie variabilă, s-a prăbușit în apropierea bazei Dyess, din statul Texas — a declarat, la Washington, un purtător de cuvînt citat de agențiile China Nouă și D.P.A. Cei patru membri ai echipajului au fost catapultați, scăpînd cu viață. Aceasta este a doua catastrofă a unui bombardier strategic de acest tip, relevă compania americană de televiziune C.N.N. Forțele militare aeriene ale S.U.A. au comandat industriei aviatiei 100 de bombardiere de tip „B-1 B" în valoare totală de 28 miliarde de dolari.

FUZIUNE. Guvernul R.F. Germania a aprobat preconizata fuziune între firmele „Daimler-Benz" și concernul aerospațial „Messerschmitt-Boelkow-Blohm" și a aprobat în acest scop suma de 4,3 miliarde mărci drept subvenții pentru acoperirea riscurilor financiare ale operațiunii. Noul concern se va număra printre cele mai mari firme fabricante de armament din lume.

EXTRACȚIE. În cinci zone de exploatare din țară va începe, în curînd, extracția minereului de uraniu — a anunțat șeful Organizației pentru Energia Atomică a Iranului, Reza Amrollah. De asemenea, el a arătat că vor continua lucrările de realizare a unei centrale atomoelectrice, iar energia nucleară va începe să fie folosită în scopuri pașnice în industrie și agricultură.

CUTREMUR. După cum precizează agenția China Nouă, în urma cutremurului de la 6 noiembrie, din provincia Yunnan (sud-vestul Chinei) s-au înregistrat, pînă în prezent, 689 de morți și peste 600 de răniți. Puternicul seism, de 7,6 grade pe scara Richter, a provocat serioase daune materiale, distrugînd clădiri, șosele și linii de telecomunicații.

OPERAȚIUNE ANTIMAFIOTĂ. O operațiune de anvergură a întreprins poliția italiană în localitatea Caserta, din sudul Italiei. Au fost arestați 9 membri ai grupului mafiot napolitan „Noua familie".

CICLON. Pentru a doua oară în decurs de o lună și jumătate, arhipelagul filipinez este devastat de un taifun. Ciclonul tropical „Skip" s-a abătut, marți, asupra regiunilor centrale ale Filipinelor, provocînd moartea a 50 de persoane și distrugînd mii de locuințe.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : Cod 71 341, București Piața Scînteii nr. 1, Tel. 17 60 10, 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" — Sectorul export-import presă P.O. Box 12—201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64—66. Tiparul : Combinatul poligrafic CASA SCÎNTEII 40 360